

# ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର

## କାହାଣୀ

ଗୋଟିଏ ଶିଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ

ଶିଶୁଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ



ଏତେ ଲମ୍ବା  
କାହାଣୀରେ  
କେତେ ଯେ ମୋଡ଼  
ରହିଛି...

ଗାଲି  
ପଛକୁ ନୁହେଁ  
ଆଗକୁ ବି... କେବେ  
ସରିବାର ନୁହେଁ





The laws of nature are  
written in the language of  
mathematics. The equations  
are the things which and  
which equations are  
written in the language  
of mathematics.

*Galileo Galilei*

Galileo Galilei (1564-1642)  
Italian astronomer, physicist and engineer



ଗାଲିଲିଓ ଗାଲିଲି  
(୧୫୬୪-୧୬୪୨)

It is not enough to say  
that the universe is  
like a book. It is like a  
book which is written  
in a language which  
is not yet known.

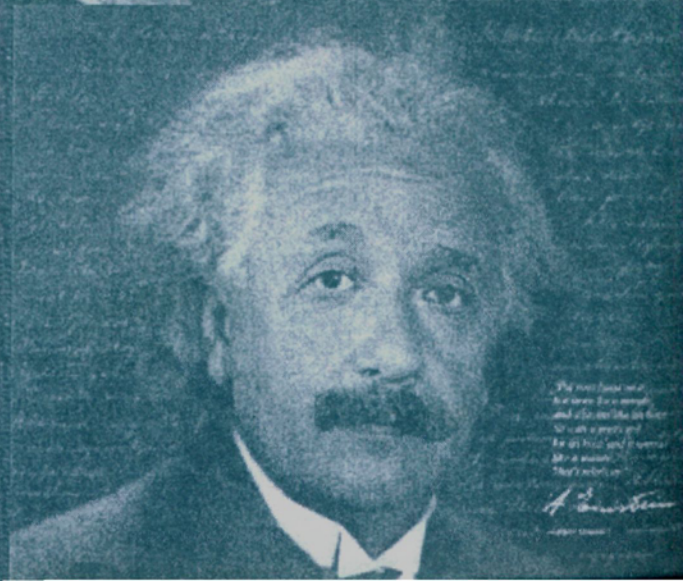
*J. Newton*

Isaac Newton (1643-1727)  
English natural philosopher, mathematician and scientist



ଆଇଜାକ ନିଉଟନ  
(୧୬୪୨-୧୭୨୭)

ଆଲବର୍ଟ ଆଇନଷ୍ଟାଇନ  
(୧୮୭୯-୧୯୫୫)



The more I know, the more I realize  
that I know nothing. I am a humble  
man. I am a simple man. I am a  
man who is not afraid of the unknown.  
I am a man who is not afraid of the unknown.

*A. Einstein*

Albert Einstein (1879-1955)  
German-born theoretical physicist

# ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର କାହାଣୀ

ଓଡ଼ିଆ ଉପସ୍ଥାପନା  
ନିଖିଳ ମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ

ମୂଳ ଇଂରାଜୀ  
ଡି. ପଦ୍ମନାଭନ

ଚିତ୍ର  
କିଥ୍ ପ୍ରାନ୍ସିସ୍ / ଅବିନାଶ ଦେଶପାଣ୍ଡେ

୧୯୮୪-୮୬ରେ ଧାରାବାହିକ ଭାବରେ ସାଲନ୍ସ ଏଜ୍ ପତ୍ରିକାରେ ଏବଂ  
ପୁସ୍ତକ ରୂପରେ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର (ବିଜ୍ଞାନ ଓ କାରିଗରୀ ବିଭାଗ, ଭାରତ ସରକାର)  
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ

ପ୍ରକାଶନ ସହଯୋଗ

ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

Published in collaboration with

INSTITUTE OF PHYSICS, Bhubaneswar

ସୁଜନିକା

ଜାଗମରା, ତାଙ୍କ: ଖଣ୍ଡଗିରି,

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧୦୩୦

# ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର କାହାଣୀ

ଓଡ଼ିଆ ଉପସ୍ଥାପନା:

ନିଖିଳ ମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ

ପ୍ରକାଶନ:

ସୂଜନିକା,

ଜାଗମରା, ଡାକ: ଶଶ୍ୱତ୍ତିରି,

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧୦୩୦

ଫୋନ - ୨୩୫୦୬୬୪

ମୁଦ୍ରଣ:

ଶୋଭନ,

୧୦୬ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବିହାର,

ଭୁବନେଶ୍ୱର ୭୫୧୦୧୩

ମୂଳ ପ୍ରକାଶନ:

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର,



(ବିଜ୍ଞାନ ଓ କାରିଗରୀ ବିଭାଗ,

ଭାରତ ସରକାର)

ସି-୨୪, କୁତବ୍ ଜନ୍ତିରୁସନାଲ ଏରିଆ,

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ୧୧୦୦୧୬

ଇ-ମେଲ: [info@vigyanprasar.gov.in](mailto:info@vigyanprasar.gov.in)

ୱେବ: [info@vigyanprasar.gov.in](http://www.vigyanprasar.gov.in)

ମୂଳ ଇଂରାଜୀ ରଚନା ସ୍ୱତ୍ୱ © ଟି. ପଦ୍ମନାଭନ

ମୂଳ ଚିତ୍ର ସ୍ୱତ୍ୱ © କିଥ୍ ଫ୍ରାନ୍ସିସ୍

ଓଡ଼ିଆ ରଚନା ସ୍ୱତ୍ୱ © ସୂଜନିକା

ଓଡ଼ିଆ ସଂସ୍କରଣ ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶନ:

ଫେବୃଆରୀ ୨୦୦୭

ମୂଲ୍ୟ: ଟ. ୨୫.୦୦ (ପଚିଶ ଟଙ୍କା)

# The Story of Physics

Oriya presentation:

Nikhil Mohan Pattnaik

Published by:

Srujanika,

Jagamara, PO: Khandagiri,

Bhubaneswar 751030

Tel: 2350664

Printing:

Shovan,

106 Acharya Bihar,

Bhubaneswar 751013

Original English Published by:

VIGYAN PRASAR,



(Dept. of Science & Technology,

Govt. of India)

C-24 Qutab Institutional Area,

New Delhi 110016

Email: [info@vigyanprasar.gov.in](mailto:info@vigyanprasar.gov.in)

Web: <http://www.vigyanprasar.gov.in>

Original English Text © T. Padmanabhan

Original Illustrations © Keith Francis

Oriya Text © Srujanika

Oriya Edition First Published:

February 2007

Price: Rs.25.00 (Rupees Twentyfive)



# ଭୂମିକା

ବିଜ୍ଞାନର ଇତିହାସ ବେଶ୍ ଲମ୍ବା । ତା'ର ଆରମ୍ଭ କେଉଁଠି ତାହା କହିବା କଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ ଏ କଥା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ମଣିଷର ଇତିହାସର ପ୍ରତିଟି ପାଦ ସହିତ ତାହା ଛଦା । ମଣିଷ ସମାଜର ବିକାଶ ଇତିହାସ ଯେପରି ଗୋଟିଏ କାହାଣୀ, ବିଜ୍ଞାନର ବିକାଶ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ସେହିଭଳି ଆଉ ଗୋଟିଏ ମନଲୋଭା କାହାଣୀ । ସେଥିରେ ଭରି ରହିଛି ବିଭିନ୍ନ ଚରିତ୍ର, ବିଭିନ୍ନ ଉନ୍ମାଦନା ଆଉ ହତାଶାର କଥା । କେବେ କେଉଁଠି ଲମ୍ବା ସମୟ ଧରି କିଛି ଭୁଲ ଧାରଣା ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପାଇଛି, ଆଉ କେଉଁଠି ଠିକ୍ କଥାଟିଏ ବିଭିନ୍ନ କାରଣରୁ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ଚପିରହିଛି । କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାନର ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଗୁଣର ପରିଚାୟକ ଭାବରେ ସତ କଥାଟି ଶେଷରେ ଜିତିଛି । ଜିତିଛି ତର୍କ ଓ ପରୀକ୍ଷା ଭିତ୍ତିକ ପ୍ରମାଣ ଯୋଗୁ ।

ବିଜ୍ଞାନର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗ ଭିତରେ ଭୌତିକ ବା ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ମୂଳଦୁଆ ପ୍ରଥମେ ହିଁ ପଡ଼ିଥିଲା । ଚାରିପାଖର ଛୁଳ ପଦାର୍ଥ ସବୁର ଗୁଣଧର୍ମକୁ ବୁଝି ସେସବୁ କାମରେ ଲଗାଇବାର ଚେଷ୍ଟାରୁ ଏବଂ ଆକାଶର ଚଳନ୍ତା ପିଣ୍ଡମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକରି ସମୟ ମାପିବା ଓ ନିଜ ଦୁନିଆର ରହସ୍ୟ ଖୋଜିବାର ଆଗ୍ରହରୁ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ରୂପ ନେଇଥିଲା । ଆଦିମ ବିଜ୍ଞାନ ଆଜି ବେଶ୍ ଆଗୁଆ । ତାକୁ ଆଗେଇ ନେଇଥିବା ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାର ହିସାବ ନାହିଁ । ଏହି କାହାଣୀରେ ଆମେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଡେରିବା ସେମାନେ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଏକ ବଡ଼ ଭୂମିକା ନେଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅବଦାନ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଭିତ୍ତି ଯୋଗାଇଛି । ଏପରିକି ବିଜ୍ଞାନ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କ ନଥିବା ସାଧାରଣ ସମାଜର ଅବଦାନ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ।

ଏହି ସବୁର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଧାରଣା ରହିଛି ଏହି ସଚିତ୍ର ବହିଟିରେ । ସାଧାରଣ ପାଠକ ମନରେ ଆଗ୍ରହ ଆଣିବା ହେଉଛି ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିଲେ ଏ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିବାରେ ସହାୟକ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରଚୁର ସାଧନ ସାମଗ୍ରୀ ରହିଛି । ଆଶା କରୁଛୁ ସେସବୁର ସହଯୋଗ କରି ବିଜ୍ଞାନର ଇତିହାସକୁ ଓ ତା'ର ବିକାଶର ଧାରାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଏହି ବହିଟି ବାଟ ଖୋଲିଦେବ । ଏସବୁକୁ ବୁଝିଲେ ନୂଆ ବାଟରେ ଆଗେଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେଥିରୁ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶନ ଓ ପ୍ରେରଣା ମିଳିପାରିବ ।

ଅଧ୍ୟାପକ ପଦ୍ମନାଭନ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନୀ । ୧୯୮୪ରୁ ୧୯୮୬ ଭିତରେ ସେ ଏହି ଲେଖାକୁ ଧାରାବାହିକ ଭାବରେ *ସାଇନ୍‌ସ୍ ୪୯* ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରାଉଥିଲେ । ମାତ୍ର ଦୁଇ ବର୍ଷରେ ଏହି ଚମତ୍କାର ପତ୍ରିକାଟି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେହି ଲେଖାଟି ଅଣଦେଖା ହୋଇ ପଡ଼ିରହିଲା । ଅଳ୍ପ କେତେ ବର୍ଷ ତଳେ ନୁଆଦିଲ୍ଲୀର ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ସଂସ୍ଥାର ଉଦ୍ୟମରେ ତାହା ବହି ରୂପରେ ମିଳିପାରିଲା । ଏହାକୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାର ଓ ପ୍ରକାରର ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ତାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବା ପାଇଁ ଅନେକ ବିଜ୍ଞାନ କର୍ମୀ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପାଇଁ ଏହି କାମଟି କରିପାରିଥିବାରୁ ଆମେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଖୁସୀ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ଚରଫରୁ ଆଗରୁ ଦୁଇଟି ବହି ଓଡ଼ିଆରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଓଡ଼ିଆ ପାଠକଙ୍କ ଭିତରେ ସେଥିପ୍ରତି ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାନଯିବାରୁ ତାଙ୍କର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ତଥାପି ତାଙ୍କର ମୂଲ୍ୟବାନ ବହିଗୁଡ଼ିକୁ ଓଡ଼ିଆ ପାଠକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ଦରକାର ବୋଲି ଆମେ ଭାବୁଛୁ । ତେଣୁ ସୂଚନିକା ଚରଫରୁ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାରର କିଛି ବହିର ପ୍ରକାଶନ ଦାୟିତ୍ୱ ଆମେ ଏବେ ହାତକୁ ନେଉଛୁ । ଏହି ବହିଟିର ପ୍ରକାଶନରେ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସହାୟତା କରିଛି । ତେଣୁ ରୂପାନ୍ତର ପାଇଁ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆମେ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ପାଖରେ ଏବଂ ପ୍ରକାଶନରେ ସହଯୋଗ ପାଇଁ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପାଖରେ କୃତଜ୍ଞ । ତେବେ ଏହି ପ୍ରକାଶନ ଉଦ୍ୟମର ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିର୍ଭର କରିବ ପାଠକମାନଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଉପରେ । ଆଶା କରୁଛୁ ତାହା ଆସିବ ।

ଫେବୃଆରୀ ୨୦୦୭

ସୂଚନିକା ପରିବାର

# ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ

ବିକାଶ ଧାରାରେ କିଛି ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ପାଦ

ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୩୦୦ ଶତାବ୍ଦୀ  
ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୨୦୦ ଶତାବ୍ଦୀ  
୧୦୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ  
ପ୍ରାୟ ୧୨୭୦  
୧୫୪୩  
ପ୍ରାୟ ୧୬୦୦  
୧୬୮୭  
୧୬୯୦  
୧୭୯୮  
୧୮୦୧-୧୮୦୩  
୧୮୦୩  
୧୮୩୦ ଦଶକର ଆରମ୍ଭ  
୧୮୪୭  
୧୮୬୪  
୧୮୯୫  
୧୮୯୬  
୧୮୯୮  
୧୯୦୦  
୧୯୦୫  
୧୯୧୧-୧୩  
୧୯୧୫  
୧୯୨୪  
୧୯୨୫-୨୬  
୧୯୩୦  
୧୯୩୨  
୧୯୩୮  
୧୯୪୨  
୧୯୪୭  
୧୯୬୦  
୧୯୬୪  
୧୯୭୪-୨୦୦୦

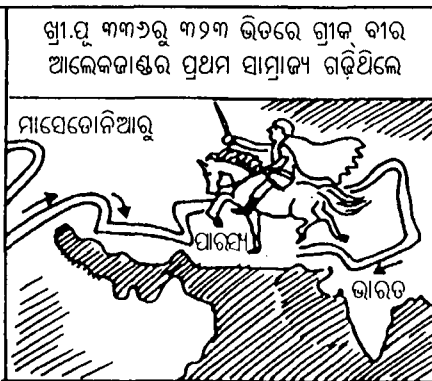
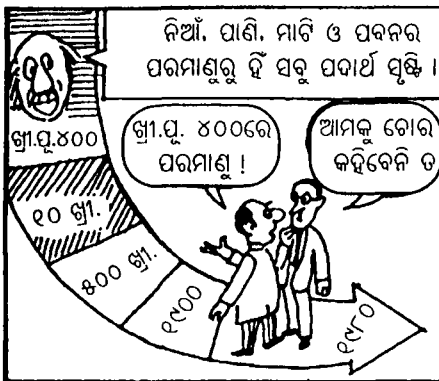
ଆରିଷ୍ଟୋଟଲ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ଅନେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତତ୍ତ୍ୱ ବାଢ଼ିଲେ  
ଆର୍କିମିଡିଜ୍ ଭାରଦଣ୍ଡର ନିୟମ ଓ ତରଳର କିଛି ଗୁଣଧର୍ମ ବୁଝିଲେ  
ଟଲେମି - ଭୂକେନ୍ଦ୍ରିକ ବିଶ୍ୱ ମତବାଦ  
ରୋଜର ବେକନ - ଆଲୋକ ବିଷୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପରୀକ୍ଷା  
ନିକୋଲସ୍ କୋପରନିକସ୍ - ସୌରକେନ୍ଦ୍ରିକ ବିଶ୍ୱ, ପୃଥିବୀର ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରିକ୍ରମଣ  
ଗାଲିଲିଓ ଗାଲିଲି - ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ବିଭିନ୍ନ ନିୟମ ଓ ଯାନ୍ତ୍ରିକୀର ବିକାଶ  
ଆଇଜାକ ନିଉଟନ - ଗତି ନିୟମାବଳୀ  
କ୍ରିଷ୍ଟିଆନ୍ ହୁଇଗେନ୍ସ - ଆଲୋକ ତରଙ୍ଗ ତତ୍ତ୍ୱ  
ବେଞ୍ଜାମିନ ଟମ୍ପସନ (କାଉଣ୍ଟ ରମ୍‌ଫୋର୍ଡ) - କଣିକାର ଗତିରୁ ତାପ ସୃଷ୍ଟି ମତ  
ଟମାସ ଯୁଙ୍ଗ - ଆଲୋକ ତରଙ୍ଗ ତତ୍ତ୍ୱର ପୁନର୍ଜନ୍ମ  
ଜନ୍ ତାଲ୍‌ଟନ - ପଦାର୍ଥର ଗଠନ ପାଇଁ ପରମାଣୁ ତତ୍ତ୍ୱ  
ମାଇକେଲ ଫାରେଡେ, ଜୋସେଫ ହେନେରି - ତୁମ୍ବକ ସାହାଯ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସୃଷ୍ଟି  
ଜେମ୍ସ୍ ପି. ଜୁଲ୍ - ତାପ ଓ ଅନ୍ୟ ଶକ୍ତି ଭିତରେ ସମ୍ପର୍କ ଏକ ସ୍ଥିରାଙ୍କ ଆଧାରିତ  
ଜେମ୍ସ୍ କ୍ଲାକ୍ ମାକ୍‌ସୱେଲ୍ - ଆଲୋକର ବିଦ୍ୟୁତିକ-ତୁମ୍ବକୀୟ ତତ୍ତ୍ୱ  
ଫିଲ୍‌ହେଲ୍‌ମ୍ ସି. ରଞ୍ଜେନ୍ - ରଞ୍ଜନ ରଶ୍ମି (ଏକ୍‌-ରେ) ଆବିଷ୍କାର  
ଆଣ୍ଟନ୍ ହେନ୍‌ରି ବେକେରେଲ୍ - ପ୍ରାକୃତିକ ତେଜସ୍ବିୟତା  
ମେରି ଓ ପିଅର୍ କ୍ୟୁରି - ତେଜସ୍ବିୟ ମୌଳିକ ରେଡିଅମ୍ ଆବିଷ୍କାର  
ମାକ୍‌ସ୍ ପ୍ଲାଙ୍କ - କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ତତ୍ତ୍ୱ  
ଆଲ୍‌ବର୍ଟ ଆଇନଷ୍ଟାଇନ - ବିଶେଷ ଆପେକ୍ଷିକ ତତ୍ତ୍ୱ  
ଅର୍ଣ୍ଣେଷ୍ଟ ରଥରଫୋର୍ଡ, ନିଲ୍ ବୋର - ପରମାଣୁର 'ଗ୍ରହ ଜଗତ' ମଡେଲ  
ଆଲ୍‌ବର୍ଟ ଆଇନଷ୍ଟାଇନ - ସାପେକ୍ଷିକ ଆପେକ୍ଷିକ ତତ୍ତ୍ୱ  
ଲୁଇ ପି ବ୍ରୱି - ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ତରଙ୍ଗ ତତ୍ତ୍ୱ  
ଏରୱିନ୍ ସ୍ରୋଡିଞ୍ଜର, ଷ୍ଟେର୍ଣ୍ଣନର୍ ହାଇଜେନ୍‌ବର୍ଗ - କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ତତ୍ତ୍ୱ  
ପଲ୍ ଏ. ଏମ୍. ଡିରାକ୍ - ପଜିଟ୍ରନ୍ (ଧନାତ୍ମକ ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍) ପ୍ରସ୍ତାବନା  
ଜନ୍ ଡି. କକ୍‌କ୍ରଫ୍ଟ, ଇ. ଟି. ଏସ୍. ଷାଲ୍‌ଟନ୍ - ଦୂରତ କଣିକା ସଂଘାତରେ  
ପରମାଣୁ ନାଭିର ବିଖଣ୍ଡନ  
ଅଟୋ ହାନ, ଫ୍ରିଡ୍ ଷ୍ଟାସ୍‌ମାନ - ଯୁରାନିଅମ୍ ପରମାଣୁର ବିଭାଜନ  
ଏନ୍‌ରିକୋ ଫର୍ମି ଓ ସହକର୍ମୀ ବୃନ୍ଦ - ପ୍ରଥମ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନାଭିକୀୟ ଶୃଙ୍ଖଳ ପ୍ରକ୍ରିୟା  
ଜନ୍ ବାର୍ଡିନ୍, ଷାଲ୍‌ଟନ୍ ଏଚ୍. ବ୍ରାଟେନ୍, ଫିଲିଅମ୍ ସକ୍‌ଲି - ଟ୍ରାଞ୍ଜିଷ୍ଟର ଉଦ୍ଭାବନ  
ଥିଓଡୋର ଏଚ୍. ମାଇମାନ - ପ୍ରଥମ ଲେଜର ଡିଆରି  
ମରେ ଗେଲ୍‌ମାନ, ଜର୍ଜ ଜ୍ୱାଇଗ୍ - ମୌଳିକ କଣିକା କ୍ୱାର୍କ ପ୍ରସ୍ତାବନା  
ବିଭିନ୍ନ ନୂଆ ଅବପାରମାଣବିକ କଣିକା ଆବିଷ୍କାର





ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ  
ଉପରେ ଆଧାର  
କରି ପ୍ରକୃତିକୁ  
ବୁଝିବା ଭଳି  
ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ  
ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ  
ନଥିଲା ।  
ଶ୍ରୀକମାନଙ୍କ  
ବେଳକୁ ଏହା  
ଆସିଲା ।





ପ୍ରାୟ ସେହି ସମୟରେ ଆଲେକଜାଣ୍ଡରଙ୍କ ଗୁରୁ ଆରିଷ୍ଟୋଟଲ (ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୩୮୪-୩୨୨) ଜ୍ଞାନର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।

ଏଥେନସର ଲାଇସିଅମ୍‌ରେ ଡର୍କ୍‌ଶାସ୍ତ୍ର, ଜୀବ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ଆଦି ବିଷୟରେ ସେ ଭାଷଣ ଦେଉଥିଲେ ।



ଦୁଃଖର କଥା ଯେ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ଅନେକ ଧାରଣା ଭୁଲ ଥିଲା ।



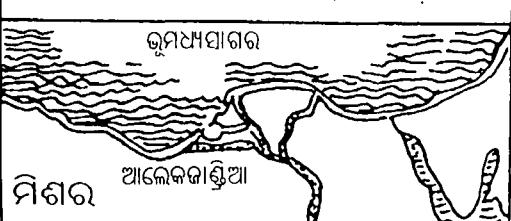
ପୃଥିବୀ କେନ୍ଦ୍ର, ପାଣି, ପବନ, ନିଆଁ ଓ ଲୁହର ତା' ଉପରେ । ବସ୍ତୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଛିତିକି ଯିବାକୁ ଚାହେଁ...



ସେ ଭାବୁଥିଲେ ଯେ ବେଶି ଓଜନର ବସ୍ତୁ ହାଲୁକା ବସ୍ତୁ ତୁଳନାରେ ଢୋରରେ ତଳକୁ ଖସେ ।



ଆଲେକଜାଣ୍ଡରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ମିଶର ଟଲେମୀଙ୍କ ଭାଗରେ ପଡ଼ିଲା ।



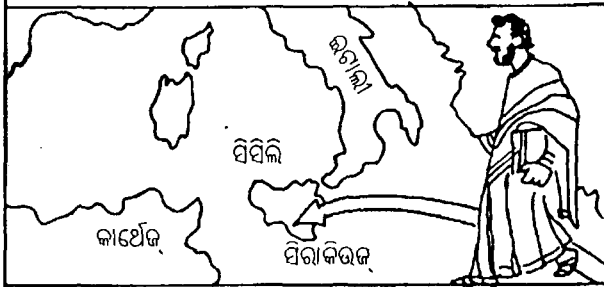
ତାଙ୍କ ରାଜଧାନୀ ଆଲେକଜାଣ୍ଡ୍ରିଆ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ର ଥିଲା । ଏହା ଭଉକୁଡ଼ଙ୍କ ଭଳି ଅନେକଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥିଲା ।

ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଥିଲେ ପ୍ରାଚୀନ ଜଗତର ସବୁଠାରୁ ମହାନ ବିଜ୍ଞାନୀ ...





ଆଲେକଜାଣ୍ଡ୍ରାରେ ଶିକ୍ଷା ପାରି ଆର୍କମେଡିଜ ସିରାକିଉଜ୍ ଫେରିଲେ  
ଓ ରାଜା ହେରନ୍‌ଙ୍କ ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା ପାଇଲେ ।



ତାଙ୍କ "ଭାସକ୍ରା ବହୁର ନିୟମ" ଓ "ପୁରେକା"  
କାହାଣୀ ସମସ୍ତେ ଜାଣିଥିବାରୁ ଏଠାରେ ଦେଉନାହୁଁ ।



\* ଆର୍କମେଡିଜ୍ ବହୁର ନାଁ

ସେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ 'ସମତଳର ସବୁଜନ' ବହିରେ  
ଛୁତିବିଜ୍ଞାନର ନିୟମ ବିକଶିତ କରିଥିଲେ ।



ହଃ, ଖାଲି ବଡ଼ ବଡ଼ କଥା ! ଆଗ ଗୋଟିଏ ପାଣି ଜାହାଜ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦେଖାଅ ତ !

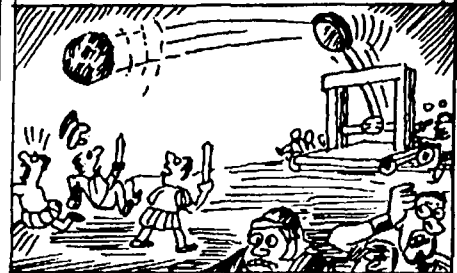
ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଆର୍କମେଡିଜ୍ ଭାରଦଣ୍ଡ ଓ ଗରାଡ଼ି  
ଲଗାଇ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜକୁ ପାଣିରୁ କାଢ଼ିଥିଲେ ।



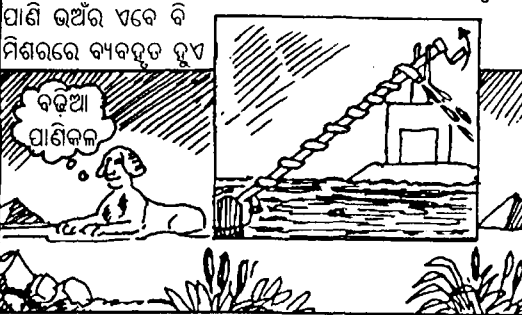
ବିଜ୍ଞାନକୁ ଲାଭ ପାଇଁ ଲଗାଇବାର ପ୍ରଥମ ଉଦାହରଣ

ହେରନ୍‌ଙ୍କ ପରେ ନାତି ହିରୋନିମସ୍ ରାଜା ହେଲେ । ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୨୧୮ର ୨ୟ ପ୍ରାନ୍ତିକ ଯୁଦ୍ଧରେ ହାନିବେଲଙ୍କ ସମ୍ପର୍କତା ଯୋଗୁ ସେ ରୋମ ବଦଳରେ କାର୍ଥେଜ୍ ସହ ମିଶିଲେ, ତେଣୁ ରୋମ ସିରାକିଉଜ୍ ଘେରାଇ କଲା ।

କୁହାଯାଏ ଯେ ଆର୍କମେଡିଜ୍ଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗୁ ରୋମ ସେନାପତି ମାର୍ସିଲସ୍ ଦୁଇବର୍ଷ ପାଏଁ କିଛି କରିପାରି ନଥିଲେ ।



ଶେଷରେ ରୋମାନମାନେ ସିରାକିଉଜ୍ ଅଧିକାର କଲେ ଓ ଜଣେ ସୈନ୍ୟ ଆର୍କମେଡିଜ୍ଙ୍କୁ ମାରିଦେଲା । ତାଙ୍କ ଆବିଷ୍କୃତ ପାଣି ଭର୍ତ୍ତର ଏବେ ବି ମିଶରରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ



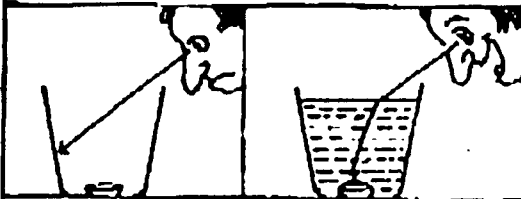
ଖ୍ରୀ.ପୂ. ୩୦ ବେଳକୁ ମିଶର ସବୁ ଗୌରବ ହରାଇ ରୋମର ଏକ ପ୍ରଦେଶ ପାଲଟିଥିଲା । ସେଠାରେ ବାଣ୍ଟାୟ ଇଜିପ୍ଟର ଆବିଷ୍କୃତା ହେରୋ ଓ ଅନ୍ୟ ବିଦ୍ଵାନମାନେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ।



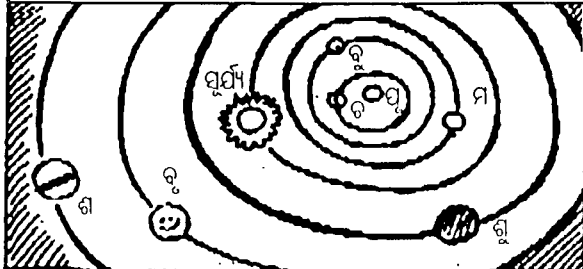
ହେରୋ ସାଇଫର୍ ବି ତିଆରି କରିଥିଲେ । ଦୃଷ୍ଟି ଉପରେ  
ତାଙ୍କ ମତ ସେତେବେଳର ବିଜ୍ଞାନ ପାଇଁ ଆଧୁନିକ ଥିଲା ।



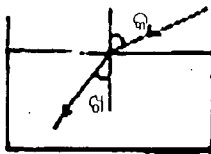
ସେ ଆଲୁଅ, ବିଶେଷ କରି, ପ୍ରତିଫରଣ  
ଉପରେ ଅନେକ ପରଖ କରିଥିଲେ ।



ଆଲେକଜାଣ୍ଡ୍ର ଆର ଆଉ ଜଣେ ବିଖ୍ୟାତ ବିଜ୍ଞାନୀ ଥିଲେ  
ଟଲେମୀ (୧୨୭-୧୫୧) । ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କର ପୃଥିବୀ କେନ୍ଦ୍ରିକ  
ମତ ଭୁଲ ଥିଲା ବୋଲି ଆମେ ଏବେ ଜାଣିଛେ ।



ଟଲେମୀ ଅନେକ ପରଖ କରି କ ଓ ଖ  
କୋଣ ମାପିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କ ଓ ଖ କୁ..



କ	ଖ
୧୦୦	୮୦
୪୦୦	୨୯
୫୦୦	୩୫
୮୦୦	୫୦

...ଯୋଡ଼ିବାର ସୂତ୍ର  
ଜାଣିପାରି ନଥିଲେ ।

ପରେ  
ଜଣାଗଲା ଯେ  
ସାଇନ କ ଓ  
ସାଇନ ଖ ର  
ଅନୁପାତ ଏକ  
ସ୍ଥିରାଙ୍କ ।  
ଏବେ  
ଏହା ସ୍କେଲିଙ୍ଗ  
ନିୟମ ନାଁରେ  
ଜଣା ।



ଏ କ'ଣ  
ହେଉଛି ?  
ହୁଏକର ! ଏବେ  
ଅସ୍ପକାର ପୁର ।

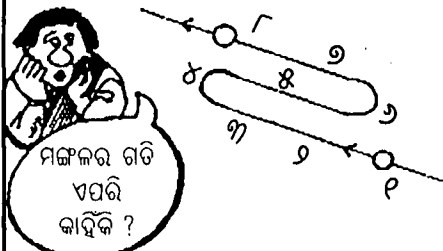


ଆରବୀୟମାନେ ୬୪୦ ଖ୍ରୀ.ରେ ମଗର  
ଅଧିକାର କଲେ । ଗ୍ରୀକ୍ ବିଜ୍ଞାନର  
ସଂରକ୍ଷଣ କରି ପରେ ଯୁରୋପରେ  
ତା'ର ପ୍ରସାର କରାଇଲେ ।





ନବଜାଗରଣ ପରର ଧର୍ମୀୟ ବାତାବରଣ ପ୍ରଶ୍ନ  
ପଦାରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କଲାମାନୁ ।



ଶୁକ୍ର ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ କାହିଁକି  
ଆସୁ ନାହିଁ ?

ଟଲେମୀଙ୍କ ମଡେଲରେ  
ଏପଡୁ ପ୍ରଶ୍ନର କୌଣସି  
ଉତ୍ତର ନଥିଲା ।

ତା'ପରେ ଆସିଲେ...



ନିକୋଲାସ କୋପରନିକସ  
(୧୪୭୩ - ୧୫୪୩)

ସେ କହିଲେ, 'ସୂର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ, ପୃଥିବୀ ଘୁରୁଛି ।'



ଶହେ ବର୍ଷ ଆଗରୁ ଗୁଗେନବର୍ଗ ଛପାକଳ  
ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ ।



କୋପରନିକସଙ୍କ 'ବିଧର୍ମୀ' ମତ  
୧୫୪୩ରେ ଛପାହେଲା ।



କିଛି ଲୋକ କୋପରନିକସଙ୍କ ମତକୁ  
ପାଙ୍ଗେ ପାଙ୍ଗେ ଗ୍ରହଣ କଲେ

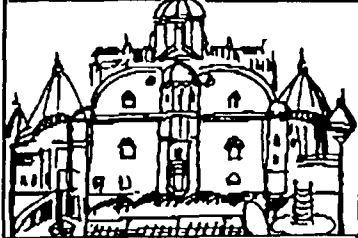


୧୫୫୧ରେ ରାଇନ୍‌ହୋଲ୍ଡ  
ଗ୍ରହଗତି ସାରଣୀ ଛପାଇଲେ

କିଛି ଲୋକ ମୂଲତାଳ ଆରମ୍ଭ କଲେ

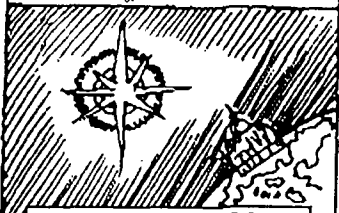


କିନ୍ତୁ ଟାଇକୋଙ୍କ ନିରୀକ୍ଷଣ ଫଳ  
କୋପରନିକସଙ୍କ ମତକୁ



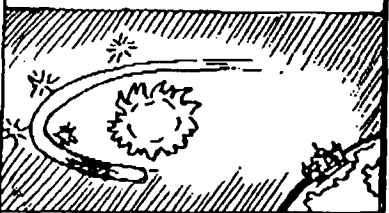
ସମର୍ଥନ କରୁଥିଲା ।

୧୫୭୨ରେ ଟାଇକୋ ଏକ ଅତି  
ଉଜ୍ଜଳ ନୂଆ ତାରା ଦେଖିଲେ



ଆରିଷ୍ଟୋଟଲ କିନ୍ତୁ କହିଥିଲେ  
ଯେ ବିଶ୍ୱ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ

... ଏବଂ ଧୂମକେତୁକୁ ଲମ୍ବା ଅଣ୍ଡାକାର  
କକ୍ଷପଥରେ ଦେଖିଲେ



ଆରିଷ୍ଟୋଟଲ କିନ୍ତୁ କହିଥିଲେ ଯେ ସବୁ  
ପ୍ରାକୃତିକ ଗତିପଥ ଗୋଲାକାର

କିନ୍ତୁ ଏବିଷୟରେ ଟାଇକୋଙ୍କ ଛାତ୍ରମାନେ ଆଗ ପ୍ରାଣ ଉଠାଇଲେ



ଡୋହାନସ କେପଲର  
(୧୫୭୧-୧୬୩୦)

ଟାଇକୋଙ୍କ ତଥ୍ୟର ବିଶ୍ଳେଷଣରୁ କେପଲର ତିନୋଟି ନିୟମ ବାହାର କରିଥିଲେ ।

ଗ୍ରହ କକ୍ଷପଥ ଉପବୃତ୍ତାକାର, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଫୋକସ୍‌ରେ ରହିଛି

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହ ଉପବୃତ୍ତ ? ଫୋକସ ?

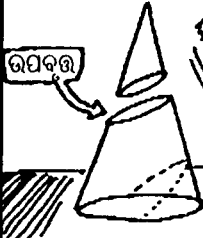
ପ୍ରଥମ ନିୟମ, ୧୬୦୬

ପେନସିଲ, ସୂତା ଓ କଣ୍ଟା ନେଇ ସହଜରେ ଉପବୃତ୍ତ ଆଙ୍କିହେବ



ଫୋକସ

ଶଙ୍ଖକୁ କଣ୍ଟା କାଟିଲେ ଏହା ମିଳିବ ।



ଉପବୃତ୍ତ

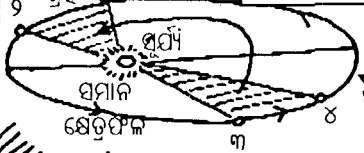
ସମୀକରଣରେ ବୁଝାଇ ହେବ

ସମୀକରଣ ?

ହେଲା, ଦେଖିବା

ଦ୍ୱିତୀୟ ନିୟମ, ୧୬୦୯

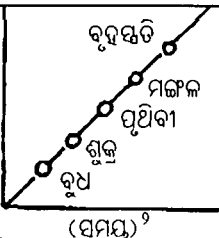
ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଗ୍ରହ ରେଖା ଏକ ସମୟରେ ସମାନ କ୍ଷେତ୍ରଫଳ କାଟେ



୧୬୦୭ ଓ ୩୦୦୪ ଯିବା ସମୟ ସମାନ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ପାଖର ଗ୍ରହ ଜୋରରେ ବୁଲେ

କେପଲର ଏହି ନିୟମ ଦୁଇଟି ଆଖିନୋମିଆ କୋଇ ବହିରେ ଛପାଇଥିଲେ । ୩ୟ ନିୟମଟି ସେ ରହସ୍ୟଭରା ବହି ହାର୍ମୋନି ଅଫ୍ ଦି ୱାର୍ଲ୍ଡରେ ଛପାଇ ଥିଲେ (୧୬୧୯)

ପରିକ୍ରମଣ ସମୟର ବର୍ଗ, କକ୍ଷ ବ୍ୟାସାର୍ଦ୍ଧର ଘନର ସମାନୁପାତିକ

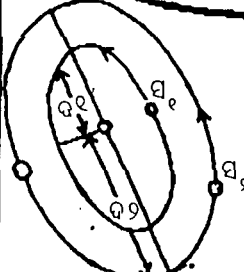


କୃତ୍ରିୟତା ମଙ୍ଗଳ ଶୁକ୍ର ବୁଧ (ସମୟ)<sup>୨</sup>

୩ୟ ନିୟମ (୧୬୧୯ ଖ୍ରୀ.)


କଣ !

ଦୁଇଟି ଗ୍ରହର ପରିକ୍ରମଣ ସମୟ ସ<sub>୧</sub>, ସ<sub>୨</sub> ଓ ଦୂରତା ଦ<sub>୧</sub>, ଦ<sub>୨</sub>



$$\frac{d_1^3}{d_2^3} = \frac{s_1^2}{s_2^2}$$

ଏବେ ଗ୍ରହ ଛିତିର ସଠିକ ହିସାବ କରିହେଲା ।




ଏହି କାମ ରାଜା ରୁଡଲ୍ଫ ଓ ଟାଇକୋଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିବି

ରୁଡଲ୍ଫନ୍ ପାରଣା ୧୬୨୭ ଖ୍ରୀ.

ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ ବେଳରୁ ଅନେକ ବିକାଶ ହେଲାଣି । ଆକାଶ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ବଢ଼ିଛି । ଆକାଶର ଗତି କିପରି ତାହା ଜଣାଗଲାଣି । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ଗତିବିଧି କାହିଁକି ?

ଗତିର ନିୟମ ବୁଝାଇବା ଦିଗରେ ଗାଲିଲିଓ ଗାଲିଲି ହିଁ ପ୍ରଥମ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ।



ମତେ ମୋର ପ୍ରଥମ ନାଁରେ ତାଙ୍କ ନାହିଁ ।

ଗାଲିଲିଓ ଗାଲିଲି (୧୫୬୪-୧୬୪୨)

କେପଲରଙ୍କ ସମସାମୟିକ ଗାଲିଲିଓ ଅତି ଧାର୍ମିକ ନଥିଲେ । ଚର୍ଚ୍ଚର ଗୋଟିଏ ଝୁଲନ୍ତା ଝାଡୁ ସେ ଦେଖିଲେ

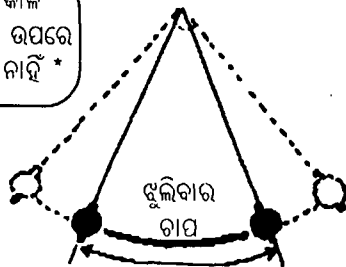


ପ୍ରବଚନଠାରୁ  
ଏ ତ ବେଶୀ  
ମଜାର କଥା

ଏଥିରୁ ସେ ଦୋଳକର ଦୁଇଟି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ଜାଣିଲେ

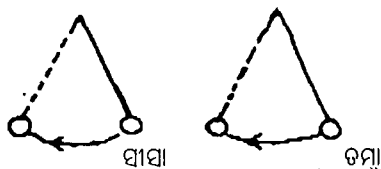


୧: ସମୟ କାଳ  
ଝୁଲିବାର ଚାପ ଉପରେ  
ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ \*



\* ନିଉଟନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱ  
(୧୭ଶ ଶତାବ୍ଦୀ)

୨: ସମୟ ଦୋଳକର ଓଜନ  
ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ନାହିଁ \*



\* ଆଇଜାକ୍ ନ୍ୟୁଟନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱ  
(ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ)

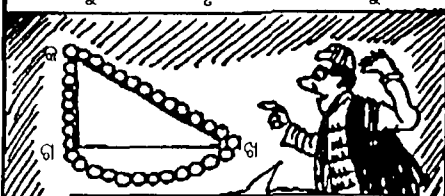
ଗାଲିଲିଓ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଉପରୁ ପକାଇଲେ ଆଲଗା ଓଜନର  
ଜିନିଷ ସବୁ ଏକ ସମୟରେ ତଳେ ପଡ଼ିବେ ।



ଝେଭିନସ୍  
(୧୫୪୮-୧୬୨୦)

ଭାରୀ ଜିନିଷ ଶୀଘ୍ର ଖସେ  
- ଆରିଷ୍ଟୋଟଲ

ସେହି ସମୟର ସାଇମନ ଝେଭିନସ କହିଥିଲେ  
ଯେ ଢାଲୁ ଜାଗାରେ ପୃଥିବୀର ଆକର୍ଷଣ ଦୁର୍ବଳ



କିମ୍ବା ଅପେକ୍ଷା କମ୍ ବେଶୀ ବଳ ।  
ତେଣୁ ବଳ ସବୁ ନିରନ୍ତର ଗତି  
ଚାଲିବେ । ଏହା ସତୁନି, କାରଣ ...



ପୃଥିବୀର  
ଆକର୍ଷଣ 'କମ୍'ରେ  
ନିଶ୍ଚୟ କମ

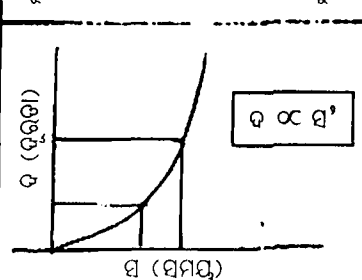
ଗାଲିଲିଓ ଗଡ଼ାଣିଆ ପୃଷ୍ଠ ସାହାଯ୍ୟରେ ବହୁର  
ଗତି ବିଷୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ।



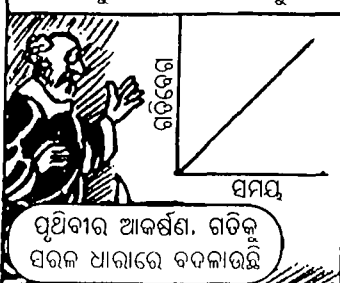
ଦୋଳକରେ ମାପିଲେନି ?  
ମୁଁ ୧୬୫୬ରେ ମାପିଥିଲି ।

ହୁଇଗେନ୍ସ  
(୧୬୨୯-୧୬୯୫)

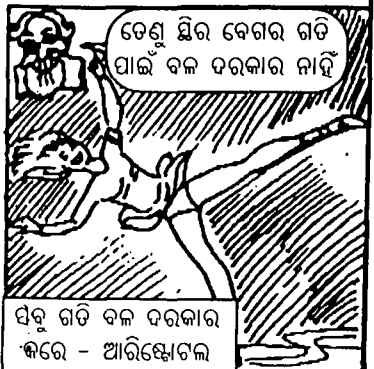
ଗାଲିଲିଓ ଦେଖିଲେ ଗତିପଥ ବଲ୍ଲର  
ଦୂରତା ସମୟର ବର୍ଗ ଭାବରେ ବଢ଼ୁଛି.



କିନ୍ତୁ ଗତିବେଗ ସମୟ ସହିତ  
ସମାନୁପାତିକ ଭାବରେ ବଢ଼ୁଛି



ପୃଥିବୀର ଆକର୍ଷଣ, ଗତିକୁ  
ସରଳ ଧାରାରେ ବଦଳାଉଛି



ତେଣୁ ଛିର ବେଗର ଗତି  
ପାଇଁ ବଳ ଦରକାର ନାହିଁ

ସବୁ ଗତି ବଳ ଦରକାର  
କରେ - ଆରିଷ୍ଟୋଟଲ

ଏବେ ସେ ଦୁଇଟି ଗତିର ପ୍ରଭାବ ଉପରେ ଚିନ୍ତା କଲେ, ସେ ପଚାରିଲେ ଜାହାଜର...

ମାସୁଲରୁ ଟେକା ପକାଇଲେ କେଉଁଠି ପଡ଼ିବ




ରୁହ, ଆଗ ଦେଖ କଣ୍ଟାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ପଡ଼ିବନି ତ ।

ସମାନ

ଜାହାଜ ଛିର ଥିଲେ ଏହା ସିଧା ତଳେ ପଡ଼ିବ, ଚାଲୁଥିଲେ ତାହା 'କ' ପଛକୁ 'ଖ'ଠାରେ ପଡ଼ିବ ।

ସମାନ ଗତିରେ ଚାଲୁଥିବା ଜାହାଜ



ଛିର ଜାହାଜ କି ଜାହାଜ ଖି

\* ଗାଲିଲିଓଙ୍କ ବହିରେ ଆରିଷ୍ଟୋଟଲ ବିଚାରଧାରାର ପ୍ରତିନିଧି ।

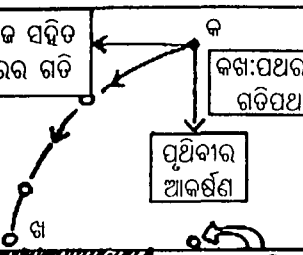
ଭୁଲି !

ଜାହାଜ ସମାନ ଗତିରେ ଗଲେ 'କ' ଠାରେ ପଡ଼ିବ



ଗାଲିଲିଓ ବୁଝିଲେ ଯେ ଦୁଇ ଦିଗରେ ଘୂରୁଥିବା ଗତି ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶିଯାଉଛି

ଜାହାଜ ସହିତ ପଥରର ଗତି



କି କଖା:ପଥରର ଗତିପଥ

ପୃଥିବୀର ଆକର୍ଷଣ

ପଥର ଛାଡ଼ିବା ବେଳେ 'କ'ର ସ୍ଥାନ

ଗତିବେଗ ବଢ଼ୁଥିଲେ ?

ପଥର 'କ'ର ପଛରେ ପଡ଼ିବ

ସମାନ ଗତିର ଏତେ ବିଶେଷତା ?



ଏହା ଗାଲିଲିଓଙ୍କ ଆପେକ୍ଷିକ ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଜନ୍ମ ଦେଲା

ନିବୁଜ କୋଠରୀରେ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ସମାନଗତି ଓ ଛିରତା ଏକା ମନେହେବ

ଭଲ ଶୁଣାଯାଉଛି



ଗାଲିଲିଓ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରଥମକରି ଆକାଶ ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ

ମୂଁ ଦେଖିଲି

ତହୁରେ ଖାଲି ଗାତ, ପାହାଡ଼


ଶୁକ୍ର ଓ ବୁଧର କଳା ହ୍ରାସ-ବୃଦ୍ଧି

ବୃହସ୍ପତିର ଟଟି ଉପଗ୍ରହ

ଛାୟାପଥରେ ଅସଂଖ୍ୟ ତାରାଙ୍କର ଅନେକ ପୁଞ୍ଜ

ଶେଷରେ

ଏସବୁ ତଥ୍ୟ କୋପରନିକସ ମତକୁ ସମର୍ଥନ କଲା




ତର୍ଜ ପାଇଁ ଏହା ଅସହ୍ୟ ହେଲା । ଗାଲିଲିଓଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରି ତାଙ୍କ କଥା ଭୁଲି ବୋଲି କହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଗଲା ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ୱର କେନ୍ଦ୍ରରେ ବୋଲି କହିଥିବା କଥା ମୋର ଭୁଲ



ଗତିର ନିୟମକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ମୋର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଜୀବନ ଥା'ନ୍ତା କି ?

ବିଖ୍ୟାତ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନୀ ଗାଲିଲିଓ ଶେଷରେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ୧୬୪୨ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ।



ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ କ'ଣ ଖାଲି ଗତିର କଥା ?

ନା, ଏବେ ଅନ୍ୟ ଦିଗ ସବୁ ଦେଖିବା





... ଗତି ବିଜ୍ଞାନ  
ଖୁବ୍ ଯୋଗରେ  
ଆଗେଇ  
ଚାଲିଥିଲା । ତାହା  
ତୁଳନାରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କ  
ଓ ଆଲୋକ  
ବିଜ୍ଞାନର ବିକାଶ  
ବେଗ୍ ଧୀର ଥିଲା ।

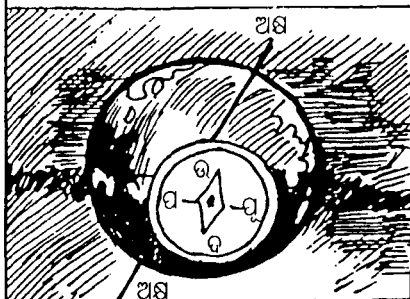
ଖ୍ରୀ.ପୂ. ପ୍ରାୟ ୨୫୦୦ ବେଳରୁ ଚୀନ ଦେଶରେ  
ପ୍ରାକୃତିକ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ପଥର ବିଷୟରେ ଜଣାଥିଲା ।



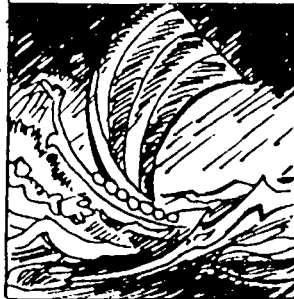
ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଗୁଣକୁ ଚନ୍ଦ୍ର ସହିତ ଯୋଡ଼ିଥିଲେ



ତୁମ୍ଭଙ୍କର ଦିଗ ବାରିବା ଗୁଣର ଆବିଷ୍କାରକ  
କିଏ, ତାହା ଜଣା ନାହିଁ



କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀ.ପୂ.୯୦୦ ବେଳୁ  
ନୌଯାତ୍ରୀରେ ତାହା ଲାଗୁଛି



ତୁମ୍ଭଙ୍କର ବଳ ରହସ୍ୟମୟ ଲାଗୁଥିଲା

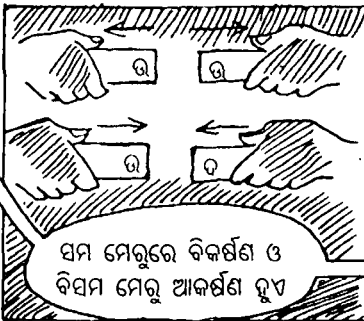


ସେଣ୍ଟ ଅଗଷ୍ଟିନ  
୪୨୮ ଖ୍ରୀ.

ଫରାସୀ ଯନ୍ତ୍ରୀ ପେରିଗ୍ରିନସ୍ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପରୀକ୍ଷା କରିବାରେ ବୋଧହୁଏ ପ୍ରଥମ ଥିଲେ । ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ  
ଗୁଣଧର୍ମ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟକଲେ ।



ପେରିଗ୍ରିନସ୍  
~ ୧୨୮୦



କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କର ଦିଗ ବାରିବା ଗୁଣକୁ ସେ  
ଭୁଲ୍ ବୁଝାଇଥିଲେ

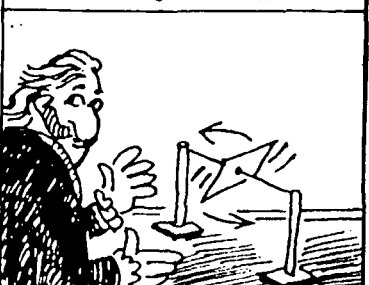


ତୁମ୍ଭଙ୍କ ଖଗୋଳ ମେରୁକୁ ଖୋଜେ

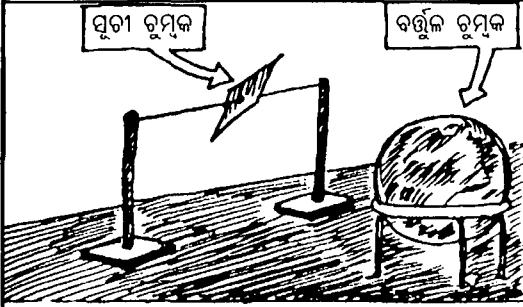
ଫିଲିଅମ୍ ଗିଲବର୍ଟ (୧୫୪୪-  
୧୬୦୩)ଙ୍କ ଯାଏଁ ସେହି ମତ ଚଳିଲା



ସେ ଦେଖାଇଲେ ଯେ କଡ଼ୁଆ ରହିଥିବା  
ସୂର୍ଯ୍ୟ ତୁମ୍ଭଙ୍କ ପୃଥିବୀ ଆଡ଼କୁ ଜଳୁଛି



ବର୍ତ୍ତୁଳ ଚୁମ୍ବକ ପାଖରେ ଥିବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ସୂତୀ  
ଚୁମ୍ବକର ସେହିଭଳି ଆନତି ଦେଖାଗଲା



ଏହା ଦେଖି ଗିଲବର୍ଟ ମତ ଦେଲେ ଯେ ପୃଥିବୀ  
ହେଉଛି ଏକ ବିରାଟ ଚୁମ୍ବକ



ଆମର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଘଷିଲେ ତାହା କୃତା ଖଣ୍ଡକୁ ଟାଣିବା  
କଥା ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ ସମୟରୁ ଜଣାଥିଲା ।



ଗିଲବର୍ଟ ଆହୁରି କେତେ ଜିନିଷରେ ଏହି ଗୁଣ ଦେଖିଲେ  
ଓ ସେଗୁଡ଼ିକର ନାଁ ରଖିଲେ 'ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ସ୍'

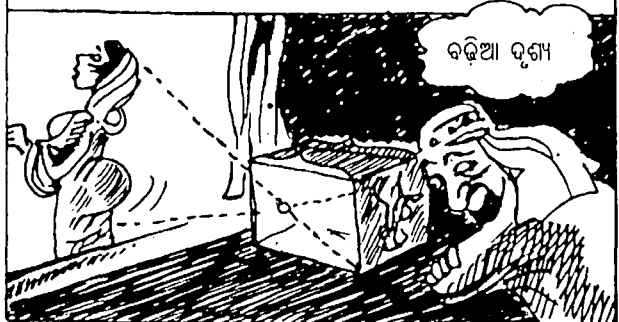
ଆଲୋକ  
ବିଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟ  
ବିକାଶ ଘଟିଲା ।  
ବିଜ୍ଞାନୀ ଆଲ୍  
ହେଜେନ୍  
(୧୬୫୫-  
୧୬୩୯)ଙ୍କ  
ଜୀବନ  
ସନ୍ତୋଷଦୃଶ୍ୟ  
ଥିଲା ।



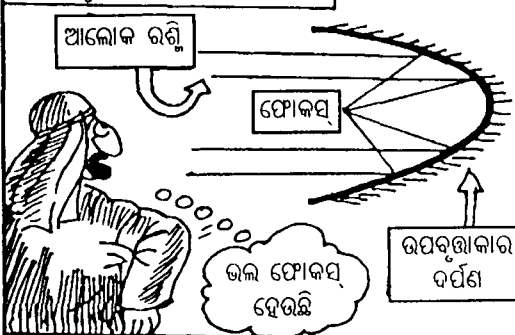
ଆଲ୍-ହେଜେନ୍ ପାଗଳ ହେବାର ଛଳନା କଲେ ଓ  
ଲୁଚାଇ କରି ନିଜର ଗବେଷଣା ଚଳାଇଲେ



ପିନ୍ ହୋଲ୍ କ୍ୟାମେରା ମଧ୍ୟ ସେ ତିଆରି କରିଥିଲେ ।



ଉପବୃତ୍ତାକାର ଦର୍ପଣ ମଧ୍ୟ...



ଆଲ୍-ହେଜେନ୍ ଯବକାତ, ପ୍ରତିଫଳନ ଓ ପ୍ରତିସରଣ ଆଦିରେ  
କାମ କଲେ, କିନ୍ତୁ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ର କଥା ଭାବିପାରିଲେ ନାହିଁ ।




ଶେଷ ବେଳକୁ ଗାଲିଲିଓ ଜଣେ ବନ୍ଧୁ ସହାୟକ ପାଇଥିଲେ



ଇ. ଟାରିସେଲି (୧୬୦୮-୪୭)

ପିଞ୍ଜନର କାମ ଟାରିସେଲିଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ପକାଇଥିଲା


ପିଞ୍ଜନକୁ ଟାଣିଲେ ପାଣି ଉଠୁଛି



ନଳୀର ଲମ୍ବ ଅତି ବେଶୀ ନହେବା ଯାଏଁ

୩୩ ଫୁଟ

୧ ଫୁଟ = ୩୦.୫ ସେ.ମି.



ପବନର ଓଜନ ୩୩ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତାର ପାଣିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାରିବ

ବା ୭୭ ସେ.ମି. ପାରଦକୁ

୭୭ ସେ.ମି.

ପାରଦ



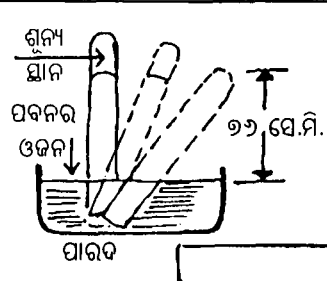
ପାରଦ ଉପରେ ପ୍ରଥମ ମଣିଷପିଆରି ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ।

ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନ

ପବନର ଓଜନ

୭୭ ସେ.ମି.

ପାରଦ



ସମସାମୟିକ ଅଟେ। ଭନ ଗେରିକ୍ (୧୬୦୨-୮୬) ପ୍ରଥମ ପମ୍ପ ତିଆରି କଲେ ।

ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବତୀ ଜଳିପାରିବ ନାହିଁ



ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଶବ୍ଦ ବି ଗତି କରିବ ନାହିଁ

ନିଶବ୍ଦ ଘଣ୍ଟି



ଗୋଲକର ଦୁଇ ଫାଳ ଭିତରେ ଥିବା ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନ କେତେ ଘୋଡ଼ାଙ୍କ ଠାରୁ ଯେ ବଳୁଆ ଡାହାଁ ସେ ଦେଖାଇଲେ ।

ମାଗ୍ନେଟିକ



ଶିଶୁ ପ୍ରତିଭା ରେଡ୍ ପାସ୍ରେଲ୍ (୧୬୨୩-୬୨) ଏହି ତତ୍ତ୍ୱ ସବୁକୁ ଆଗେଇ ନେଲେ ।

ପାଗଳ ପାସ୍ରେଲ୍

ସୁନ୍ଦର ପିଲାଟେ



ପାସ୍ରେଲ୍ ୧୬ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଶଙ୍ଖଖଣ୍ଡ ବିଷୟରେ ଗୁରୁତ୍ୱିତ ଲେଖିଲେ ଏବଂ ୧୯ ବର୍ଷରେ ପ୍ରଥମ ଗଣକ ଯନ୍ତ୍ର ଗଢ଼ିଲେ ।

ଗଣକ

ଅସାଧାରଣ



ସମ୍ଭାବ୍ୟତା ତତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସେ ବାହାର କଲେ ।

ଅନିଶ୍ଚିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ସଠିକ୍ ତଥ୍ୟ ମିଳି ପାରିବ

ହଁ, ସମ୍ଭବ




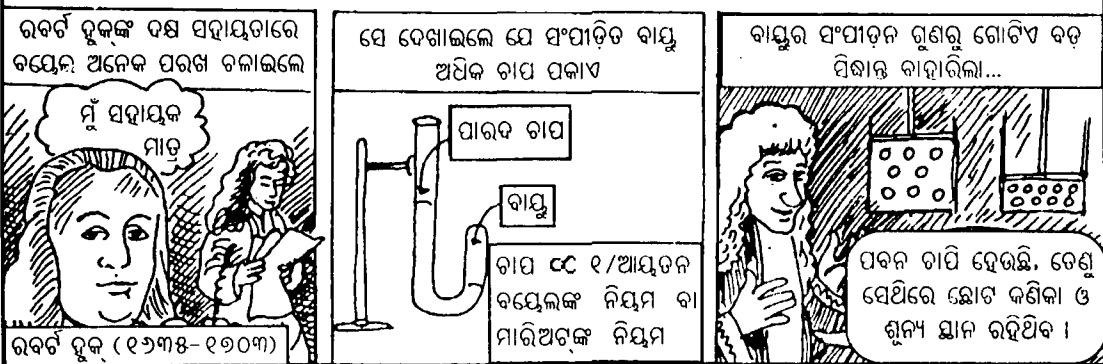
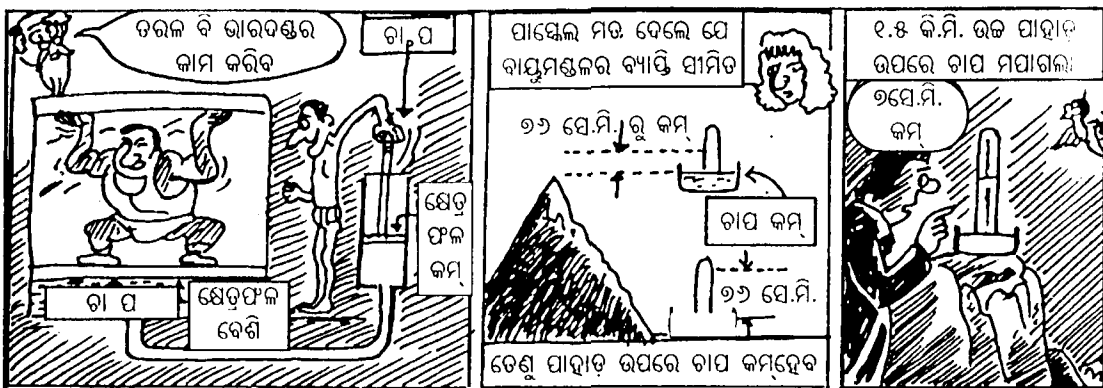
ଡରଲ ଉପରେ ପଡ଼ୁଥିବା ତାପ ବିନା କ୍ଷୟରେ ସଞ୍ଚରିତ ହୁଏ ।

ତାପ

ଡରଲ

ଏସବୁର କାମ କ'ଣ







ସତରଞ୍ଜ  
ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ  
ଭାଗରେ  
ଯୁରୋପର ବିଶିଷ୍ଟ  
ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ  
ଭିତରେ  
ଥିଲେ ...



ସି. ଗାଲିଲେନି  
(୧୬୨୯-୧୬୪୨)



ଜି. ଡବ୍ଲୁ. କିପ୍ଲର  
(୧୬୪୨-୧୬୩୦)



ଇସାକ ନ୍ୟୁଟନ୍  
(୧୬୩୮-୧୭୦୩)



ଏଡମଣ୍ଡ ହ୍ୟୁଗ୍ସ  
(୧୬୩୬-୧୭୪୨)

ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲେ -



ଆଇଜାକ ନିଉଟନ୍  
(୧୬୪୨-୧୭୨୭)

ନିଉଟନ୍‌ଙ୍କ ପିଲାଦିନ ଅଜ୍ଞା ଆଇଙ୍କ  
ପାଖରେ କଟିଥିଲା



କେମ୍ବ୍ରିଜର ଟ୍ରିନିଟି କଲେଜରେ ସେ ସ୍ନାତକ  
ପାଠ ଶେଷ କଲେ (୧୬୬୪)



ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ସବୁ ଛାଡ଼ିଲା ପରେ ହିଁ  
ତାଙ୍କର ବିଚିକ୍ଷଣତା ଆଗେଇଲା



ଦ୍ୱିମିତୀ ଉପପାଦ୍ୟ  
ତଳର ସମୀକରଣ

ସବୁର ସମାଧାନ ଦିଏ

$$(a+b)^1 = a+b$$

$$(a+b)^2 = a^2 + 2ab + b^2$$

$$(a+b)^3 = a^3 + 3a^2b + 3ab^2 + b^3$$

$$(a+b)^4 = a^4 + 4a^3b + 6a^2b^2 + 4ab^3 + b^4$$

ଭାରି ବଡ଼  
କଥାଟା ତ !

କାଲକୁଲସ୍ ମଧ୍ୟ  
ସେ ଆରମ୍ଭ କଲେ

$$Let \Delta y = \frac{dy}{dx} \Delta x$$

$$\int \frac{dy}{dx} dx = y$$

କି କଣ୍ଠ  
ପାଠ !



ଗୁରୁତ୍ବାକର୍ଷଣ ତତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସେବେ  
ଆବିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ୧୫  
ବର୍ଷ ପରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା

ଏକା ପ୍ରକାରର ବଳ  
ଯୋଗୁଁ ସେଠି ଖସେ  
ଓ ବହୁ ଘୂରେ !

ନିଉଟନ୍

$$\frac{f_1}{f_2} = \frac{R^2}{r^2}$$

ଆରିଷ୍ଟୋଟଲ୍ କିନ୍ତୁ କହୁଥିଲେ ଯେ  
ପୃଥିବୀ ଓ ଆକାଶ ପାଇଁ ନିୟମ ଅଲଗା




ତାଙ୍କର  
ପ୍ରାକୃତିକ  
ଦର୍ଶନର  
ଗାଣିତିକ ତତ୍ତ୍ୱ  
ଗୁଡ଼ିକରେ ନିଉଟନ୍  
ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜଗତର  
ଏକ ସାମଗ୍ରିକ  
ତତ୍ତ୍ୱ ଉପସ୍ଥାପିତ  
କଲେ

ଗତିର ନିୟମକୁ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରୂପ ଦେଲେ



ପ୍ରଥମ ନିୟମ: ବାହାରୁ ବଳ ନ ପାଇଲେ ଛିର ବସ୍ତୁ ଛିର ରହିବ ଏବଂ ଗତିଶୀଳ ଗତି କରୁଥିବ

ଦ୍ୱିତୀୟ ନିୟମ: ତ୍ୱରଣ = ବଳ / ବସ୍ତୁତ୍ୱ



ଏବଂ ବିଖ୍ୟାତ ତୃତୀୟ ନିୟମ



ଗାଡ଼ି ବି ତ ମତେ ଟାଣୁଛି, ମୁଁ ଆଗେଇବି କିପରି ?




ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ରିୟାର ସମାନ ଏବଂ ବିପରୀତ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ରହିଛି

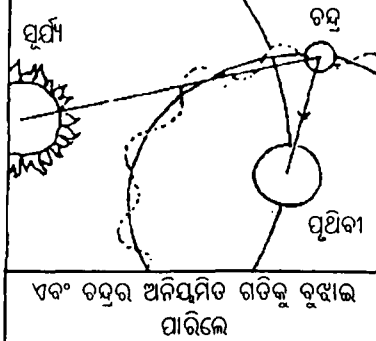
ଗଭୀର ଅନ୍ତର୍ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ନିଉଟନ୍ କହିଲେ ଯେ ବିଶ୍ୱର ସବୁ ପିଣ୍ଡଙ୍କ ଭିତରେ ଆକର୍ଷଣ ବଳ କାମ କରୁଛି



ଏଥିରୁ ସେ କେପଲରଙ୍କ ଗ୍ରହଗତି ନିୟମ ସବୁ ମଧ୍ୟ ବାହାର କରି ପାରିଲେ

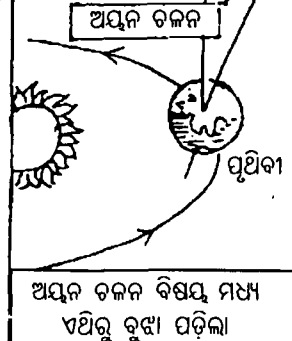


ସୂର୍ଯ୍ୟ



ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରର ଅନିୟମିତ ଗତିକୁ ବୁଝାଇ ପାରିଲେ

ଅୟନ ଚଳନ



ଅୟନ ଚଳନ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଏଥିରୁ ବୁଝା ପଡ଼ିଲା

ନିଉଟନଙ୍କର ଏହି ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜଗତର ପରିକଳ୍ପନା ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଲମ୍ବା ସମୟ ପାଇଁ ପ୍ରଭାବିତ କରି ରଖିଲା

ଆଲୋକ ବିଜ୍ଞାନରେ ...



ଆଲୋକ କଣିକା ଗତିର ନିୟମ ମାନନ୍ତି

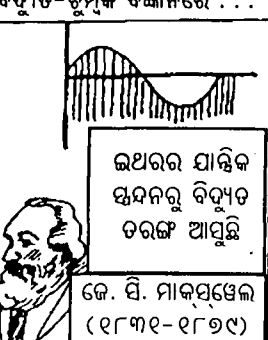
ତାପଗତି ବିଜ୍ଞାନରେ ...



ତାପ ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରକାରର ଗତି

ଜେ.ଏଲ୍. ବୋଲ୍ଟଜମାନ (୧୮୪୪-୧୯୦୬)

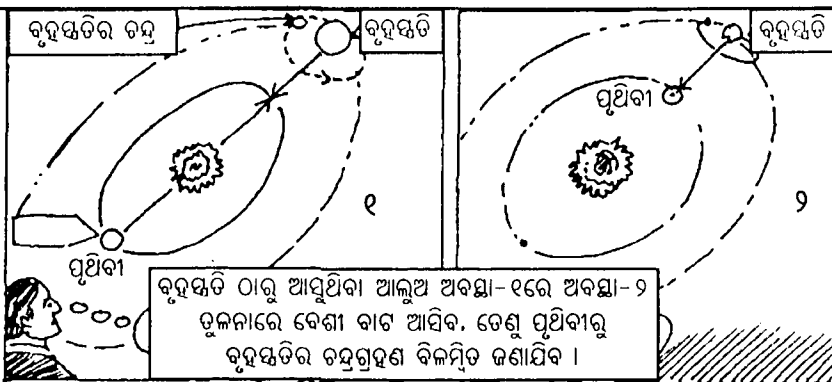
ବିଦ୍ୟୁତ-ଚୁମ୍ବକ ବିଜ୍ଞାନରେ ...



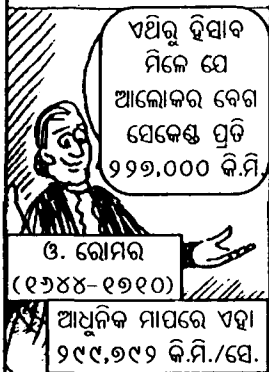
ଇଥରର ଯାନ୍ତ୍ରିକ ସ୍ୱୟନରୁ ବିଦ୍ୟୁତ ଚରଣ ଆସୁଛି

ଜେ. ସି. ମାକ୍ସୱେଲ (୧୮୩୧-୧୮୭୯)

ନିଉଟନଙ୍କ ପର  
ସମୟରେ  
କେତେଗୁଡ଼ିଏ  
ସରଳ କିନ୍ତୁ  
ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାଶ  
ଗଢ଼ିଲା । ରୋମର  
ଆଲୋକର ବେଗ  
ମାପିବା ଏଥିରୁ  
ଗୋଟିଏ ଥିଲା ।

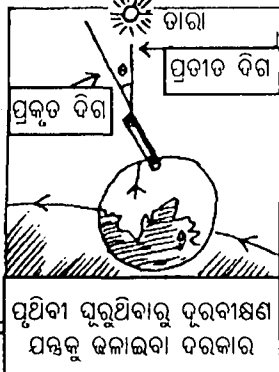


ବୃହସ୍ପତି ଠାରୁ ଆସୁଥିବା ଆଲୁଅ ଅବସ୍ଥା-୧ରେ ଅବସ୍ଥା-୨  
ତୁଳନାରେ ବେଶୀ ବାଟ ଆସିବ, ତେଣୁ ପୃଥିବୀରୁ  
ବୃହସ୍ପତିର ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଣ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଜଣାଯିବ ।



ଓ. ରୋମର  
(୧୬୪୪-୧୭୧୦)

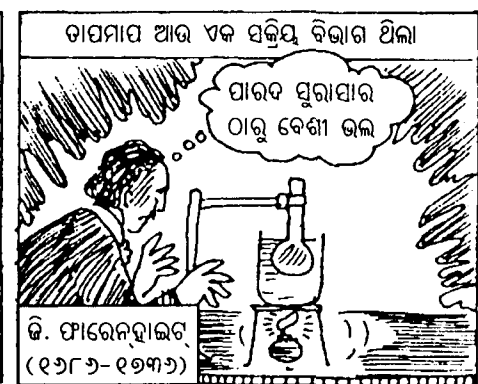
ଆଧୁନିକ ମାପରେ ଏହା  
୨୯୯,୭୯୨ କି.ମି./ସେ.



ପୃଥିବୀ ଗୁରୁଥିବାକୁ ଦୂରବୀକ୍ଷଣ  
ଯନ୍ତ୍ରକୁ ଜଳାଇବା ଦରକାର



ଜେ. ବ୍ରାଡ଼ଲି  
(୧୬୯୩-୧୭୬୨)



ଜି. ଫାରେନ୍‌ହାଇଟ  
(୧୬୮୬-୧୭୩୬)



ଗାର୍ଲମାଙ୍କ

ଏ. ସେଲସିୟସ  
(୧୭୦୧-୧୭୪୪)



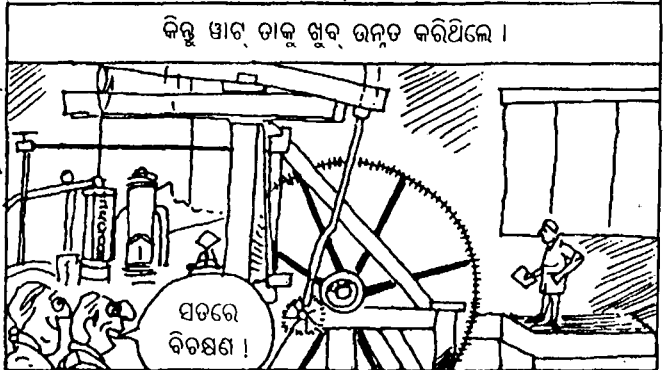
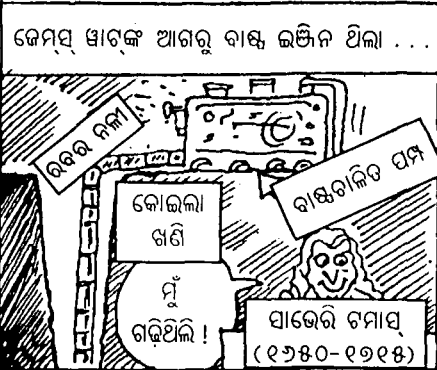
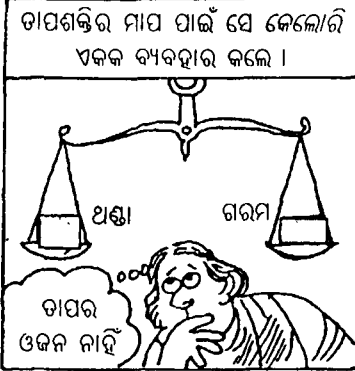
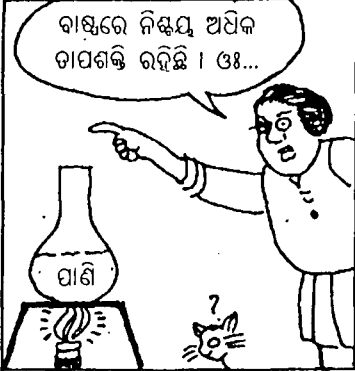
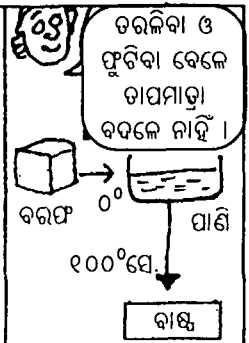
ଫାରେନ୍‌ହାଇଟଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ...



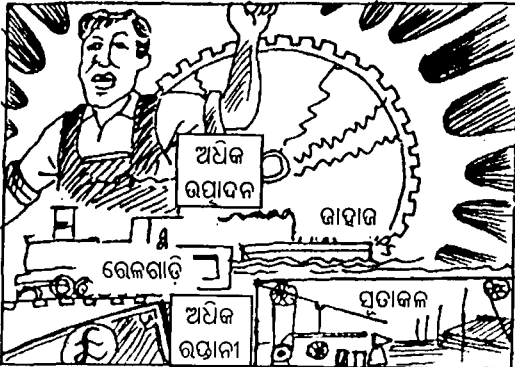
ବାପ ମଧ୍ୟ ଛିର ରଖାଯାଏ



ଜୋସେଫ୍ ବ୍ଲାକ୍  
(୧୭୨୮-୧୭୯୯)  
ତାପଶକ୍ତି ଓ  
ତାପମାତ୍ରା ଭିତରେ  
ପ୍ରଭେଦକୁ ପ୍ରଥମେ  
ବୁଝାଇଲେ ।



୧୭୮୦ ଦଶକ  
ବେଳକୁ ବାଷ୍ପଚାଳିତ  
ଇଞ୍ଜିନ ଅନେକ  
ପ୍ରକାର କାମରେ  
ଲାଗିଲା ଏବଂ ଶିଳ୍ପ  
କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିପ୍ଳବ  
ଆଣିଲା ।



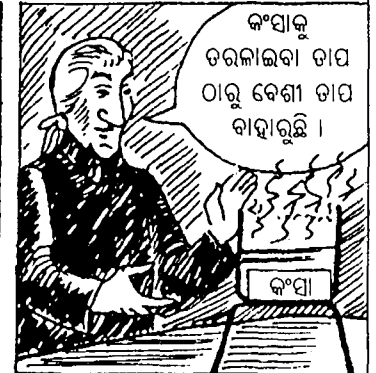
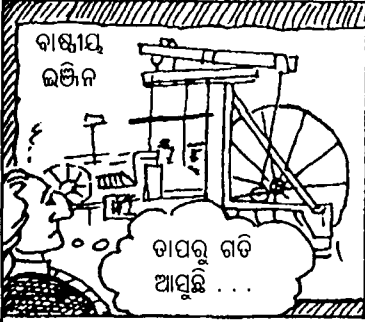
ବିଜ୍ଞାନରେ ଏହି ବିପ୍ଳବ ପରେ ପରେ କେତେ  
ରାଜନୈତିକ ବିପ୍ଳବ ଘଟିଲା । ଆମେରିକାରେ . . .

. . . ଏବଂ ଫ୍ରାନ୍ସରେ ।



ଏସବୁ ଭିତରେ ବି କାର୍ତ୍ତିକ ରମ୍ପୋର୍ଟ ତାପର ରହସ୍ୟ ଖୋଜିଚାଲିଲେ ।

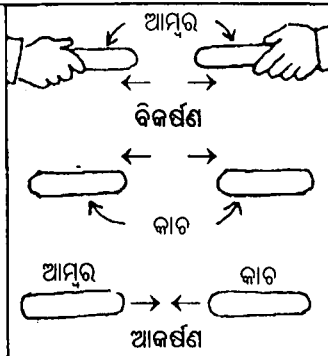
ସାଧାରଣ ବିଶ୍ୱାସ କିନ୍ତୁ ଓଲଟା ଥିଲା ।



ରମ୍ପୋର୍ଟ  
ଲାଭସ୍ପିସରଙ୍କ  
ମତକୁ କାଟିଲେ ।  
ପରେ ସେ  
ଲାଭସ୍ପିସରଙ୍କ  
ବିଧିବା ପଦ୍ଧତିକୁ  
ବାହା ହେଲେ ।  
କିନ୍ତୁ ଚିକିତ୍ସା  
ସହିତ ତାହା  
ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।



ଅଠରଶ ଶତାବ୍ଦୀ  
ବେଳକୁ ଜଣା  
ପଡ଼ିଯାଉଥିଲା  
ଯେ ବିଦ୍ୟୁତ ଦୁଇ  
ପ୍ରକାରର -

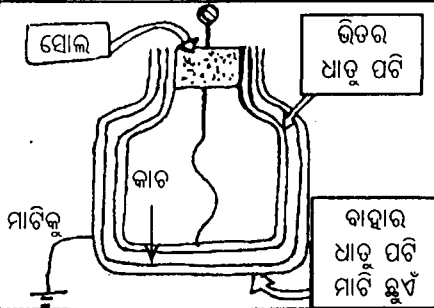


ବିଦ୍ୟୁତ ସାଇତିବାର ବାଟ ଜଣାଥିଲା

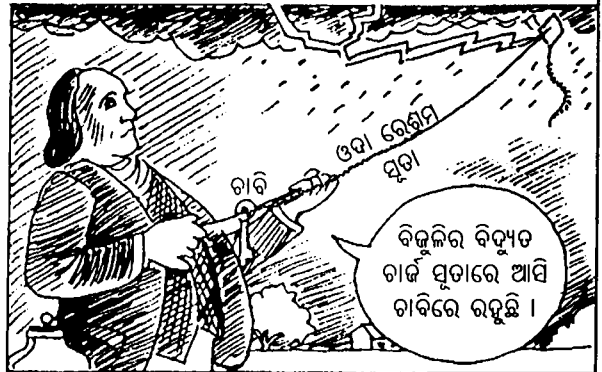


ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ଧାତୁର ମଝିରେ କାଚ ରଖି ଲିଡେନ  
ବୋତଲ ତିଆରି । ଭିତର ଧାତୁରେ ଟାଙ୍ଗି ରହେ ।

ଲିଡେନ ବୋତଲ ସହିତ କାମ କରୁଥିବା ଅନେକ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ଭିତରେ ଜଣେ  
ଥିଲେ ବେଜୋମିନ ଫ୍ରାଙ୍କଲିନ୍ (୧୭୦୬-୧୭୯୦) ।



ଫ୍ରାଙ୍କଲିନ୍ ବିଜୁଳିର ବିଦ୍ୟୁତ ଗୁଣ ପରଖିଲେ ।



ଫ୍ରାଙ୍କଲିନ୍ ପ୍ରଥମ ବିଜୁଳି ସୁରକ୍ଷା ଖୁଣ୍ଟି ବସାଇଲେ ।



ବିଦ୍ୟୁତ ଚରଳ ବଳକା (+) ବା ନିଅଣ୍ଟିଆ (-)  
ହୋଇପାରେ । ନିଅଣ୍ଟିଆକୁ ବଳକା  
ଆକର୍ଷିତ କରେ !...



ବିଭିନ୍ନ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ  
କାମ କରୁଥିବା  
ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବଳର ପ୍ରତିକ  
ନିୟମ ବାହାର  
କରିଥିଲେ ଚାର୍ଲସ୍  
ଅଗଷ୍ଟିନ କୁଲମ୍ବ  
(୧୭୩୬-୧୮୦୬)

କମ୍ ପରିମାଣର ବଳ ମାପିବା ପାଇଁ ସେ ମୋଡ୍‌ଜନ  
ନିକିତି ତିଆରି କଲେ ।

ଧାତୁ ପତଳା ତାର

ଧାତୁ ବଲ

ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବଳ ଦୂରତାର ବର୍ଗ  
ସହିତ ପ୍ରତିଲୋମ ଅନୁପାତୀ

ଆଉ ଜଣେ ଅତି ଲାଜକୁଳା ଓ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହୁଥିବା ବିଜ୍ଞାନୀ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ନିକିତି ଓ ନିୟମ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ

ସେଠି ଥୋଇଦେଇ  
ଜଳଦି ଚାଲିଯାଅ

ଏଚ୍. କାଭେଣ୍ଡିସ୍  
(୧୭୩୧-୧୮୧୦)

ସେ ପାଗଳ

ସେ ଆଦୁରି ଆଗେଇ ଥିଲେ

ନିଉଟନଙ୍କ  
ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଛିରାଙ୍କ  
ମୁଁ ମାପି ପାରିବି.

$F = G(m_1 m_2 / d^2)$

କିନ୍ତୁ କିଛି ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ

$g = ୯୮୧$  ସେ.ମି./ସେ<sup>୨</sup>

$M = gd^2 / G$

... ସେଥିରୁ ପୃଥିବୀର  
ବସ୍ତୁତ୍ୱ ଜାଣିପାରିବି ।

ସେତେବେଳେ ଦୁଇଟି ଜିନିଷକୁ ଘଷିକରି ବିଦ୍ୟୁତ୍  
ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉଥିଲା ।

୩୮

ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଇଲ୍  
ମାଛରୁ  
ମଧ୍ୟ ତାହା  
ମିଳୁଥିଲା

ଦୁଇଟି ଧାତୁକୁ ଛୁଇଁଲେ ବେଙ୍ଗର ଗୋଡ଼ ଦୁଇିବା କଥା ଗାଲଭାରି ଦେଖାଇଲେ

ଏଲ୍. ଗାଲଭାରି  
(୧୭୩୧-୧୮୧୦)

ଆଉ ଏକ ପ୍ରକାରର  
ଜୀବ ବିଦ୍ୟୁତ୍

ସତରେ  
ହେଉଛି କ'ଣ

ଏ. ଭୋଲ୍ଟା  
(୧୭୩୧-୧୮୧୦)

ଭୋଲ୍ଟା ଦେଖାଇଲେ ସେ ସବୁ ହେଉଛି  
ରାସାୟନିକ ବିଦ୍ୟୁତ୍

ଜୀବର କିଛି ଅଂଶ  
ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ

ତମ୍ବା

ଦସ୍ତା

ଲୁଣିପାଣି

ଭୋଲ୍ଟା ଥାକ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ ବେଗ୍  
ସାହାଯ୍ୟ କଲା

ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସ୍ରୋତ

ଦସ୍ତା

ତମ୍ବା

ଲୁଣିପାଣି  
ଭିଜା କାଗଜ

ନେପୋଲିଅନ୍ ଭୋଲ୍ଟାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ  
କଲେ

ସମ୍ରାଟଙ୍କ  
ପ୍ରିୟ

ହଁ, ବିଦ୍ୟୁତ୍  
ଭଳି



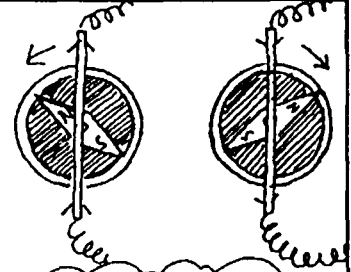
ବିଦ୍ୟୁତ ବିଷୟରେ  
ବିଭିନ୍ନ ପରୀକ୍ଷା  
କରିବା ଦିଗରେ  
ଭୋଲଟା ଥାକ  
ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କୁ ବେଶ୍  
ସାହାଯ୍ୟ କଲା ।

ଫଳରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଓ ତୁମ୍ବକତ୍ବ ପ୍ରଭାବ ଦୁଇଟି  
ଯେ ଏକ ତାହା ଜଣା ପଡ଼ିଲା ।



ବିଦ୍ୟୁତ ପ୍ରବାହ ସୂଚୀ ତୁମ୍ବକକୁ  
ହଲାଇ ଦେଉଛି ।

ଏଡ଼. ଏସ୍. ଓରଷ୍ଟେଡ଼  
(୧୭୭୭-୧୮୫୧)



ବିଦ୍ୟୁତ ସ୍ରୋତର ଦିଗ ଅନୁସାରେ ତୁମ୍ବକ  
ସୂଚୀ ମଧ୍ୟ ତା'ର ଦିଗ ବଦଳାଉଛି ।

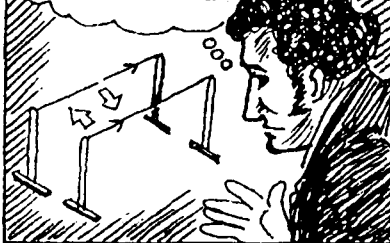
ବିଦ୍ୟୁତ ଉପରେ ଏଭଳି ପରୀକ୍ଷାମାନ ଚାଲିଲା ।



ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟୁତ ସ୍ରୋତ  
ଅନ୍ୟ ସ୍ରୋତକୁ  
ପ୍ରଭାବିତ କରେ କି ?

ହଁ, ପ୍ରଭାବିତ କରେ ।

ଦୁଇଟି ସମାନ୍ତର ସ୍ରୋତ ଭିତରେ  
ଆକର୍ଷଣ ହୁଏ



ବିଦ୍ୟୁତ ସ୍ରୋତ ବୋଧେ  
ତୁମ୍ବକତ୍ବ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।



ନଳୀ ଉପରେ  
ଅନେକ ଘେରା ତାର  
ଗୁଡ଼ାଇଦେବା...



... ଆଉ ବିଦ୍ୟୁତ  
ପ୍ରବାହ କରାଇବା

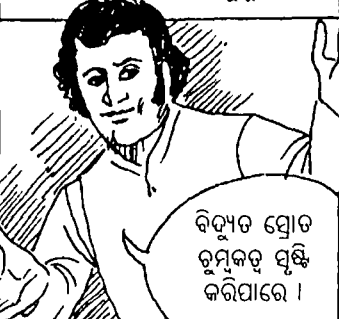


ନଳୀଟି ଦଣ୍ଡ ତୁମ୍ବକ ଭଳି କାମ କଲା ।

ଲୁହା ଗୁଣ୍ଡ

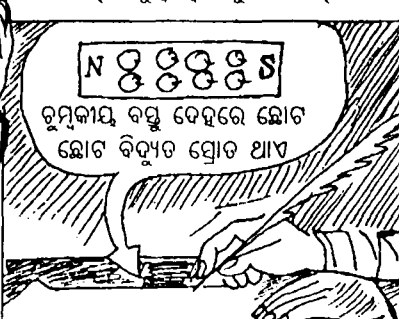
ବିଦ୍ୟୁତ ତୁମ୍ବକ

ତାହା ଏକ ଐତିହାସିକ ମୁଦୁର୍ତ୍ତ ଥିଲା



ବିଦ୍ୟୁତ ସ୍ରୋତ  
ତୁମ୍ବକତ୍ବ ସୃଷ୍ଟି  
କରିପାରେ ।

ଆମ୍ପିଅରଙ୍କ ତୁମ୍ବକତ୍ବ ଅନୁମାନ ଠିକ୍ ଥିଲା ।



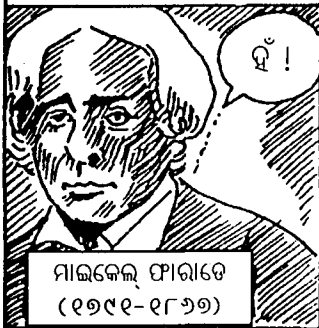
N S

ତୁମ୍ବକୀୟ ବସ୍ତୁ ଦେହରେ ଛୋଟ  
ଛୋଟ ବିଦ୍ୟୁତ ସ୍ରୋତ ଥାଏ



ତୁମ୍ବକ କ'ଣ ବିଦ୍ୟୁତ  
ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିବ ?

ଏହାର ଉତ୍ତର ଥିଲା...



ମାଇକେଲ ଫାରାଡ଼େ  
(୧୭୯୧-୧୮୬୭)

ଗରିବ କମାରଙ୍କର ଦଶ ପିଲାକୁ ଜଣେ ଭାବରେ ଫାରାଡ଼େ ସୁବିଧା ପାଇଲେ...



ଖାଲି ସମୟକୁ ଭଲ କାମରେ ଲଗାଇଲେ...



ବହି ବନ୍ଧାଳି

ହୁଫ୍ ଡେଭିଙ୍କ ସହିତ ସେ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ପରୀକ୍ଷା ଚଳାଇଲେ

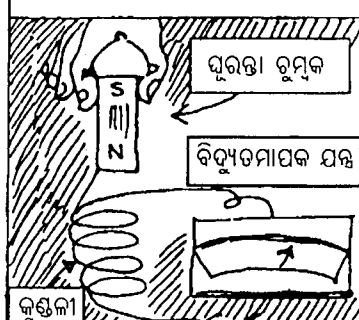


ହୁଫ୍ ଡେଭି  
(୧୭୭୮-୧୮୨୯)

ଏବଂ ଚମକପ୍ରଦ ଆବିଷ୍କାରମାନ କଲେ ।



ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟୁତ ସୃଷ୍ଟି ନିଶ୍ଚିତ ହେଲା



କୁଣ୍ଡଳୀ



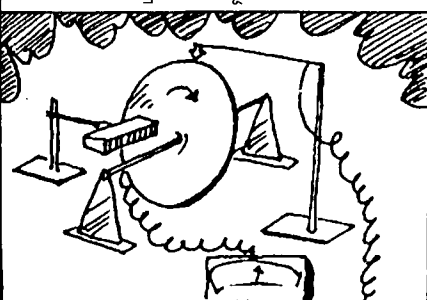
ତାହା ସେ କଲେ । ପ୍ରଥମ ଟ୍ରାନ୍ସଫର୍ମରର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କଲେ ।



ଫାରାଡ଼େଙ୍କ ଭାଷଣ ଓ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅନେକ ଶ୍ରୋତା ଆସିଲେ

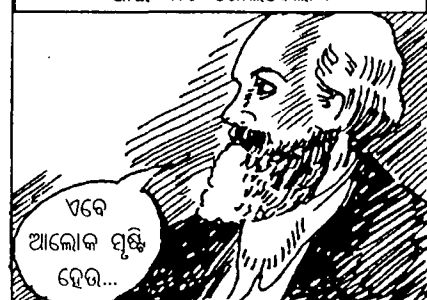


ପ୍ରସ୍ତୁତି ବିଦ୍ୟାର ଦୁଇ ମାଇଲ ଖୁଣ୍ଟ - ମୋଟର ଓ ତାଳନାମୋର ପ୍ରାଥମିକ ରୂପ ସେ ତିଆରି କଲେ



ବିଦ୍ୟୁତ ଓ ତୁମ୍ଭଙ୍କର ଏକାକରଣକୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ କରିବା ତାଙ୍କର ବେଶୀ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଦାନ ଥିଲା ।

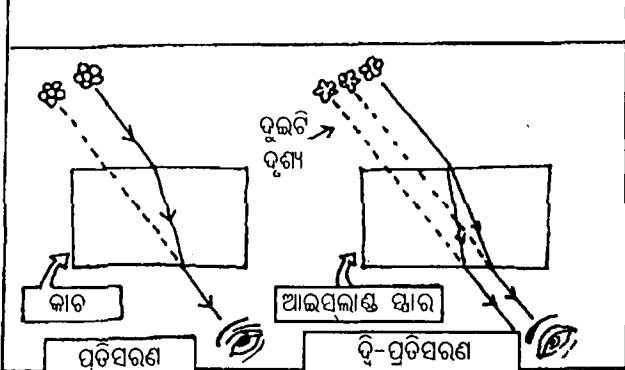
ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭିତରେ ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଏକାକରଣ ପାଇଁ ବାଟ ଖୋଲିଦେଲା ।



ନିଉଟନ  
ଭାବୁଥିଲେ ଯେ  
ଆଲୋକ  
କଣିକାରେ ଗଢ଼ା,  
ତେଣୁ ତାହା  
ସ୍ପଷ୍ଟ ଛାଇ  
ପକାଏ ।



ସବୁ କିଛି ? ନା, ସବୁ ନୁହେଁ । ଆଇସଲାଣ୍ଡ ସ୍ଥାର  
ନାମକ ଛବିକ ସହିତ ଏକ ସମସ୍ୟା ଥିଲା ।



ଏହାକୁ ନିଉଟନ ବୁଝାଇ  
ପାରିଲେ ନାହିଁ



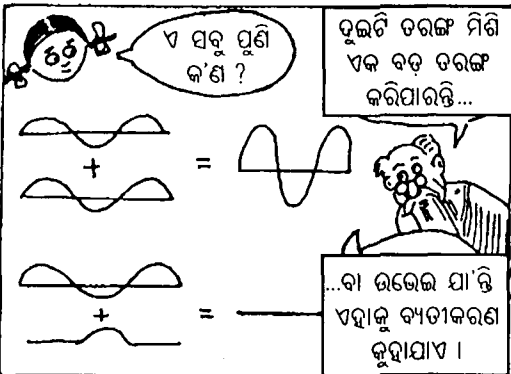
ଦୁଇଗେନସ୍ ବି ପାରିଲେ ନାହିଁ

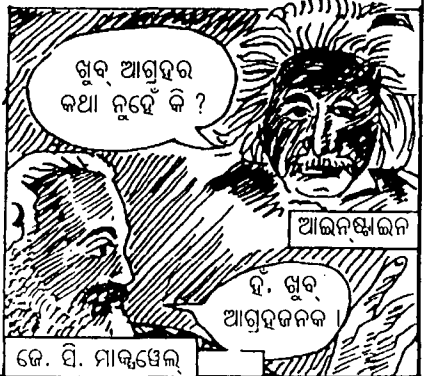
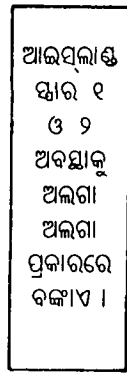
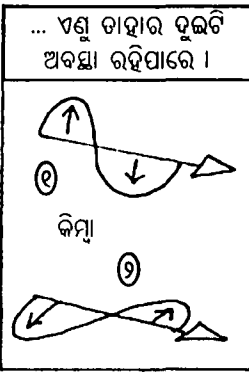
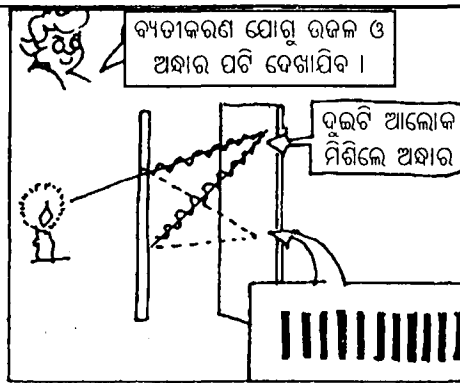


ତାହା ଅବୁଝା ରହିଲା ଆଉ ଜଣେ ବାଳପ୍ରତିଭା  
ଗମାସ୍ ଯୁକ୍ତ ଆସିବା ଯାଏଁ



ଯୁକ୍ତ  
ଦେଖାଇଲେ  
ଯେ  
ଆଲୋକର  
ବ୍ୟତୀକରଣ  
ଓ ବିଚ୍ଛୁରଣ  
ସତେ





ଆଲୋକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା  
କଲେ ଆଉ ଜଣେ  
ମହାନ ବିଜ୍ଞାନୀ  
ଜେମ୍ସ୍ କ୍ଲାକ୍  
ମାକ୍ସୱେଲ୍  
(୧୮୩୧-୧୮୭୯)

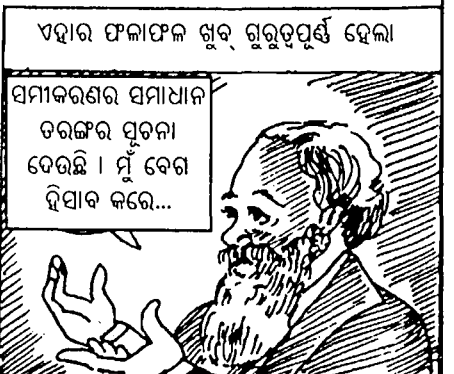
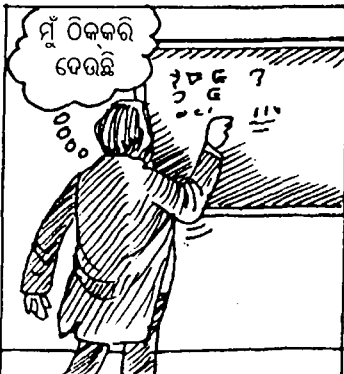
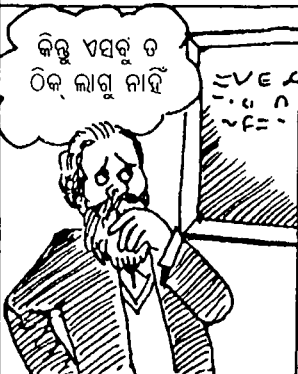
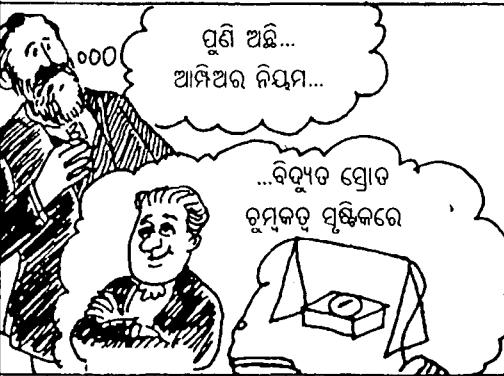
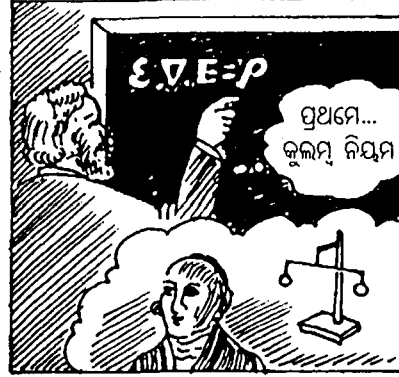
ଆଉ ଜଣେ ବାଳପ୍ରତିଭା...

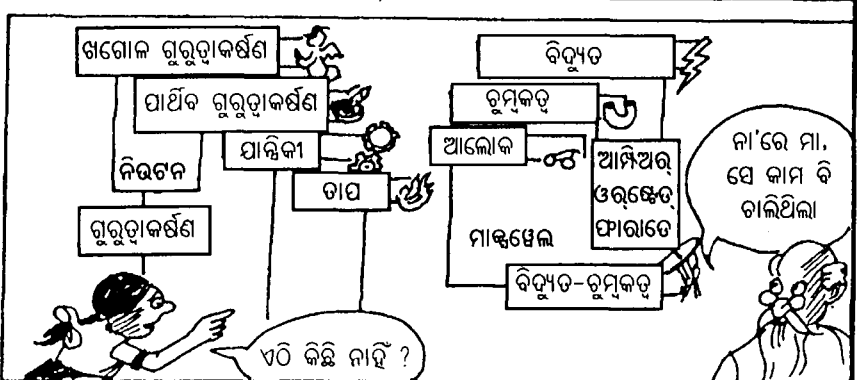
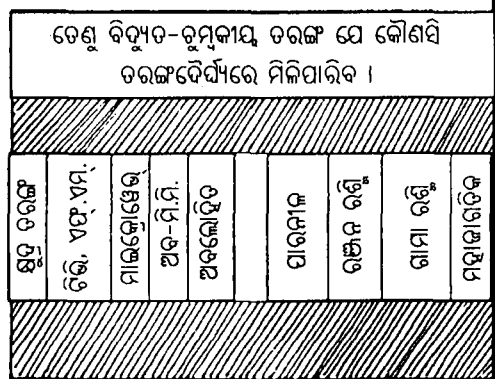
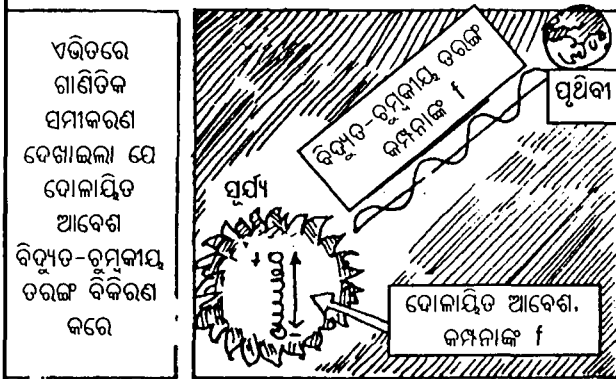


...୧୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେ ରୟାଲ  
ସୋସାଇଟିରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ନିବନ୍ଧ ପଢ଼ିଥିଲେ



ପରେ ସେ ବିଦ୍ୟୁତ-ଚୁମ୍ବକତ୍ୱ ଉପରେ କାମକଲେ...









<p>ତାପ ଓ ଯାନ୍ତ୍ରିକକୁ ଯୋଡ଼ି ତାପଗତି ବିଜ୍ଞାନକୁ ରୂପ ଦେବାରେ ଅନେକ ବିଜ୍ଞାନୀ କାମ କରିଥିଲେ । ଏହାର ମୂଳବୁଦ୍ଧି ପକାଇଲେ ସାଦି କାର୍ଣୋ ।</p>	<p>ବେକାର... ଧୀମା ଆଉ ଦାମିକା</p>  <p>ଏହାଠାରୁ ଘୋଡ଼ା ଭଲ</p>	<p>ବାଷ୍ପୀୟ ଇଞ୍ଜିନର ଦକ୍ଷତା କେତେ ହୋଇପାରିବ ?</p>  <p>ଏସ୍. କାର୍ଣୋ (୧୭୯୬-୧୮୩୨)</p>	<p>ଉତ୍ତର ସେ ଶୀଘ୍ର ପାଇଗଲେ</p> <p>ଆଦର୍ଶ ଇଞ୍ଜିନ ବି ନିର୍ମାଣ ନୁହେଁ</p> 
--	---	---	---

<p>ଆଦର୍ଶ ଇଞ୍ଜିନର ଦକ୍ଷତା ୧ରୁ କମ୍</p>  <p><math>E = 1 - \left(\frac{T_2}{T_1}\right)</math></p> <p>T1 = ବାଷ୍ପ ତାପମାତ୍ରା T2 = ଶୀତଳକ ତାପମାତ୍ରା</p>	<p>ଅନ୍ୟ ଇଞ୍ଜିନ ଆଦର୍ଶର ବେଶ୍ ତଳେ</p> <p>ମୋ ଇଞ୍ଜିନ କାମ କରୁନି</p> <p>କାର୍ଣୋଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱ କହେ ଯେ...</p> 	<p>ତାପ ଓ ଗତିର ସମ୍ପର୍କ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟମାନେ କାମ କରୁଥିଲେ</p>  <p>ଜେ. ପି. ଜୁଲ୍ (୧୮୧୮-୧୮୮୯)</p>  <p>ଡବ୍ଲୁ. ଟି. କ୍ଲୋଜିୟସ୍ (୧୮୨୪-୧୯୦୭)</p>
--	---	--

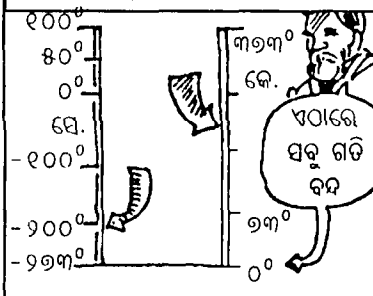
<p>ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଗତି ଉତ୍ପନ୍ନ କରୁଥିବା ତାପକୁ ଜୁଲ୍ ସଠିକ ଭାବରେ ମାପିଲେ</p>  <p>ପାଣିକୁ ମୋହିଁଲେ ତାପ ବାହାରୁଛି</p> 	<p>ତାଙ୍କ ମଧୁବହିକାରେ ବି ବିଜ୍ଞାନ..</p> <p>ସେଠି ପାଣି ଗରମ ଥିବ</p> <p>???</p> 
---	--

<p>ଶେଷରେ ସେ ତତ୍ତ୍ୱ ବାଢ଼ିଲେ...</p> <p>୪୧,୮୦୦,୦୦୦ ଏର୍ଡି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ୧ କେଲୋରା ତାପ ବାହାରେ</p> 	<p>...ବିଜ୍ଞାନ ପଡ଼ିକାମାନେ ଏହା ଛାପିଲେ ନାହିଁ...</p> <p>ଧଡ</p> <p>ଓଃ</p>  <p>...ଡେଣ୍ଡ ବାଧ୍ୟହୋଇ ଜୁଲ୍ ଖବର କାଗଜରେ...</p>	<p>...ତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ତତ୍ତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।</p> <p>ଖବର କାଗଜରେ ଏସବୁ କ'ଣ ?</p> <p>ବିରକ୍ତକର</p>  <p>ଜୁଲ୍‌ଙ୍କର ଅନ୍ୟ ବାଟ ନଥିଲା</p>
--	--	---

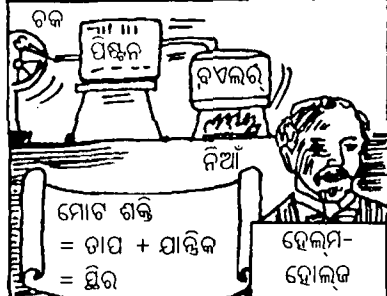
ମୁଖ୍ୟତଃ କେଲଭିନଙ୍କ ପ୍ରଭାବରେ ଭୁଲ୍‌ଭୁଲ୍  
ସ୍ୱୀକୃତି ମିଳିବାରେ ଲାଗିଲା



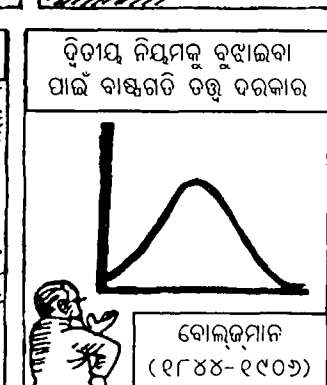
ନିଜର ପରମ ତାପମାତ୍ରା ଫେଲର ଗୁରୁତ୍ୱ  
କେଲଭିନ୍ ଏବେ ବୁଝିଲେ



ତାପ ଯେ ଶକ୍ତିର ଏକ ରୂପ ଏହି ତତ୍ତ୍ୱରୁ  
ତାପଗତି ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରଥମ ନିୟମ ଆସିଲା



ଏହାର ଉତ୍ତର ହେଲା ତାପଗତି  
ବିଜ୍ଞାନର ଦ୍ୱିତୀୟ ନିୟମ



ମାକ୍ସୱେଲ୍ ଏବଂ  
ବୋଲ୍ଟଜମାନଙ୍କ  
କାମ ଫଳରେ  
ତାପ ବିଜ୍ଞାନ ଓ  
ଯାନ୍ତ୍ରିକୀ ଭିତରେ  
ସମ୍ପର୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତ  
ହେଲା ।



ବାୟର ସବୁ କଣିକା ଏପରି  
ରହୁନାହାନ୍ତି କାହିଁକି ?

ଆୟତନ =  $V/9$

ଶୂନ୍ୟ  
ସ୍ଥାନ

ମୋଟ ଆୟତନ =  $V$

ଉତ୍ତର ବେଶ୍  
ସରଳ । ବାଁ ଅଧାରେ  
ଗୋଟିଏ ବାୟୁ ଅଣୁ  
ରହିବାର ସମ୍ଭାବ୍ୟତା  
ହେଉଛି  $(2/9)...$

$n$  ବାୟୁ ଅଣୁ ରହିବାର  
ସମ୍ଭାବ୍ୟତା ହେବ  
 $(2/9) \times (2/9) \dots n$  ଥର  
ବା  $(2/9)^n$

$20^{th}$  ଅଣୁ ଥିବା  
ବାୟୁ ପାଇଁ ଏହା  
 $2/(2^{20})$  ହେବ  
...ବା ଏତେ କମ୍  
ଯେ ତାହା କେବେ  
ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ।

ବୋଲ୍ଟଜମାନ ବୁଝାଇଲେ ଯେ ଅଣୁର ଗତିରୁ  
ତାପ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ...

ତାପ = ସେକେଣ୍ଡ ପ୍ରତି ଧକ୍କା  $\times$  ସଂବେଗ  
 $\sim (nv)(mv)$   $v =$  ହାରାହାରି ବେଗ

...ତେଣୁ ତାପମାତ୍ରା ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗତିର ଏକ  
ମାପକ ମାତ୍ର ହୁଏ ।

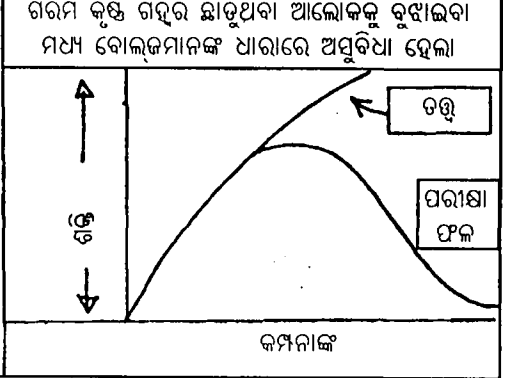
ବଡ଼ ଗରମ  
ଖେଳ

ଗତିର ସ୍ବାଧୀନତା ଓ ଶକ୍ତିର  
ସମ୍ପର୍କ...

$E_B = 1/2 KT$  କମ୍ପନ

ମୋଟ ଶକ୍ତି =  $3 E_B$

ଗତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ  
ସ୍ବାଧୀନତା ସହିତ  
ବୋଲ୍ଟଜମାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ  
ଶକ୍ତି ଯୋଡ଼ିଲେ ।  
ଏହା ଅନେକ ଜଣା  
କଥାକୁ ବୁଝାଇ  
ପାରିଲା, କିନ୍ତୁ  
ତଥାପି କିଛି ଅବୁଝା  
ରହିଲା ।



ଗହୁରେ ଆଲୋକର କମ୍ପନ ଉପରେ ରାଲେ ହିସାବ କଲେ ।



କିଭିନ୍ନ ତରଙ୍ଗଦୈର୍ଘ୍ୟର ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରକାରର ଆଲୋକ ଏଥିରୁ ବାହାରିବ...

ଲର୍ଡ ରାଲେ (୧୮୪୨-୧୯୧୯)

ପ୍ରତ୍ୟେକରେ କିଛି ଶକ୍ତି ରହିବ, ତେଣୁ ଗହୁରେ ମୋଟ ଶକ୍ତିର ପରିମାଣ ଅସୀମ ହେବ ।



କି ଅସମ୍ଭବ କଥା...

ବଳିଷ୍ଠ ତରୁରୁ ଅବାସ୍ତବ ଫଳ ବାହାରିବାର ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ



ଆଲୋକର ଗୁଣଧର୍ମ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆହୁରି କେତେ ସମସ୍ୟା ଆଣିଲା...

ମୁଁ ଛୁଇଁ ରହି ଏହାକୁ ବେଗ ଗ ରେ ଫୋପାଡ଼ି ପାରିବି



ଏ. ମାଇକେଲସନ୍ (୧୮୫୨-୧୯୩୧)

ଇ. ମୋର୍ଲି (୧୮୩୮-୧୯୨୩)

ବେଗ ଦ ରେ ଦୈନିକାବେଳେ ଫୋପାଡ଼ିଲେ ତାଙ୍କର ବେଗ ହେବ (ଗ-ଦ) ଓ (ଗ+ଦ)



ଆରେ... ରହିଯାଅ

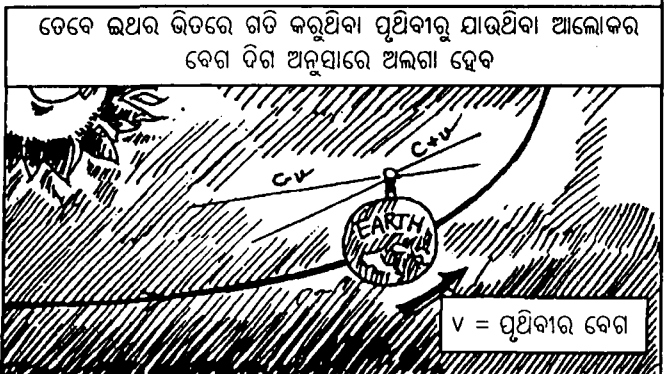
ଓଃ.. ଦେଖିଲ.. ଆଃ ବେଗ କେତେ



ଇଥର ଦେହରେ କମ୍ପନ ମାଧ୍ୟମରେ ଆଲୋକ ଯତି ଗତି କରୁଥାଏ...



ତେବେ ଇଥର ଭିତରେ ଗତି କରୁଥିବା ପୃଥିବୀରୁ ଯାଉଥିବା ଆଲୋକର ବେଗ ଦିଗ ଅନୁସାରେ ଅଲଗା ହେବ



$v$  = ପୃଥିବୀର ବେଗ

ଆଲୋକର ବେଗରେ ଏହି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଫରକକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଅତି ସୂକ୍ଷ୍ମ ପରୀକ୍ଷା କରାଗଲା...



... କିନ୍ତୁ କିଛି ଫରକ ମିଳିଲା ନାହିଁ ।

ଆଲୋକର ବେଗ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଗତି ସହିତ ଯୋଡ଼ା ନୁହେଁ...



ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ କିପରି ଚାଲିଛି ?

ଖୁବ୍ ବଢ଼ିଆ... ଖାଲି ବିଶିଷ୍ଟ ତାପ ଆଉ ଇଥରକୁ ଛାଡ଼ି...

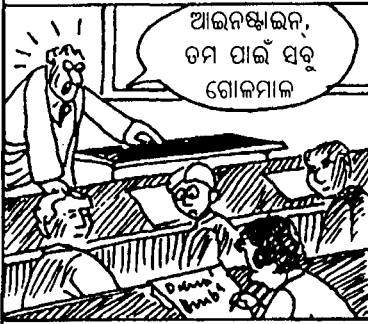


ପାରମ୍ପରିକ ପଦାର୍ଥ  
ବିଜ୍ଞାନର ସମସ୍ୟା ସବୁକୁ  
ଦୂର କରିବା ପାଇଁ କେତେ  
ମୌଳିକ ଅବଧାରଣାରେ  
ବ୍ୟାପକ ପରିବର୍ତ୍ତନ  
ଆସିଲା । ଆପେକ୍ଷିକତା  
ଏବଂ କ୍ଲାସିକ୍ ଚନ୍ଦ୍ର  
ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ସମ୍ଭବ  
ହେଲା । ଆପେକ୍ଷିକତା  
ବିପ୍ଳବ ଆସିଲା...

...୧୮୭୯ରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଆଲ୍ବର୍ଟ  
ଆଇନଷ୍ଟାଇନଙ୍କ କାମ ଫଳରେ ।



ଆଲ୍ବର୍ଟଙ୍କ ପିଲା ଦିନ ସବୁ ମାନ୍ଦା  
ପିଲାଙ୍କୁ ଆଶା ଦେବ...



ବିନା ଡିଗ୍ରୀରେ ସେ ସ୍କୁଲ ଛାଡ଼ିଲେ

...ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ପ୍ରବେଶିକା ପରୀକ୍ଷାରେ ମଧ୍ୟ  
ସେ ଫେଲ ହେଲେ ।



ଆରାଉ କାଣ୍ଟୋନାଲ ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ି  
୧୮୯୬ରେ ପାସ କଲେ



ଭୂବିତ୍ତରେ ୫ବର୍ଷ  
କଟାଇଲା ପରେ  
ସେ ବର୍ଷାରେ  
ଗୋଟିଏ ଚାକିରି  
ପାଇଲେ । ତା  
ମଧ୍ୟ ସାଥୀ  
ମାର୍ସେଲ୍  
ଗ୍ରୋସ୍ମାନଙ୍କ  
ପ୍ରଭାବରୁ ।



ସାଥୀ ମାଇକ୍ ବେସୋଙ୍କ ସହିତ ଆଲ୍ବର୍ଟ ବିଜ୍ଞାନ  
ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିଲେ



ଆଦୁରି ମଧ୍ୟ  
ଆଲ୍‌ବର୍ଟ ମତ  
ଦେଲେ ଯେ ପଦାର୍ଥ  
ବିଜ୍ଞାନର ନିୟମ  
ଛୁର ଓ ସମାନ  
ଗତିର ଅବସ୍ଥା ପାଇଁ  
ଅଲଗା ହେବ ।

ଆଇନଷ୍ଟାଇନ୍

“ଏହି ଆପେକ୍ଷିକ  
ପ୍ରସ୍ତାବନାକୁ ଏକ ଡକ୍ଟର  
ମର୍ଯ୍ୟଦା ଦେବା ।”

“ଧର୍ମଗୁରୁଙ୍କ  
ପ୍ରତି ସାବଧାନ  
ରୁହ”

ଗାଲିଲିଓ

“ଏସବୁ ସତ  
ହେଲେ ଅଧିକା  
କ’ଣ ହେବ ?

ମୁଁ ଏବେ  
ଅନେକ କଥା  
ପ୍ରମାଣ  
କରିପାରିବି ।

ପ୍ରଥମେ... ସମୟରୁ  
ପ୍ରବାହ ଆପେକ୍ଷିକ

ଖେଳନ୍ତୁ  
ଗାଏ

ବେକାର କଥା

ଆଲୋକ ରଶ୍ମିରୁ ସମୟ ମାପ

ମିକୁଛି ପ୍ରତିଫଳକ ମୂଳ ରଶ୍ମି

ଅଲଗା ଦର୍ଶକ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଚପୁଥିବା ଦୂରତା ଅଲଗା ହେବ ।

ଦୂରତା ୨୦

ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠ

ଆଲୋକ ୨୦ ରୁ  
ବେଶୀ ବାଟ ଯାଇଛି

ଅଲଗା ଦୂରତା, କିନ୍ତୁ  
ଏକା ବେଗ... ତେଣୁ ସମୟ  
ମାପରେ ଫରକ

ହିସାବରୁ ମିଳେ

$$t = \frac{t'}{\sqrt{1-v^2/c^2}}$$

$t$  = ରାସ୍ତାର ମଣିଷ ପାଇଁ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ସମୟ  
 $t'$  = ଟ୍ରକରେ ଥିବା ମଣିଷ ପାଇଁ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ସମୟ  
 $v$  = ଟ୍ରକର ବେଗ

ପରମ ସମୟ କାହା ସହିତ ସମ୍ପର୍କ  
ନରଖି ସମାନ ଭାବରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ ।  
- ନିଉଟନ

ଅବୁଝା  
ସମାକରଣ  
ଛାଡ଼ି ଆଗକୁ  
ଚାଲ ତ ।

ହଉ ବାବା,  
ହଉ ।

ଆଲ୍‌ବର୍ଟଙ୍କର ଆଉ କିଛି “ସରଳ” ନିଷ୍ପତ୍ତି -  
୧. ସମକାଳୀନତା ବି ଆପେକ୍ଷିକ ।  
ଏକା ବେଳରେ... ସମକାଳୀନତା?

୨. ବେଗ ମିଶ୍ରଣର ଧାରା ଅଲଗା... ଏବଂ...

$u = \frac{v_1 + v_2}{1 + \frac{v_1 v_2}{c^2}}$

$u = v_1 + v_2$

ଆଇନ-  
ଷ୍ଟାଇନ୍

ନିଉଟନ

$v_2 = c$

ସେ ଆଲୋକର ବେଗ ହେବ...

$u = \frac{c+c}{1+\frac{c \cdot c}{c^2}} = c$

(3)  $E = mc^2$

$A = mc^2$   
 $B = mc^2$   
 $C = mc^2$   
 $D = mc^2$   
 $E = mc^2$

ଶତାବ୍ଦୀର ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ  
ଲୋକପ୍ରିୟ ସମାକରଣ

ଆଲ୍‌ବର୍ଟ କିନ୍ତୁ ସବୁକ୍ଷ୍ମ ନଥିଲେ...

ଏହା କିନ୍ତୁ ଅସୂରା ।  
କେବଳ ସମାନ ଗତି  
ପାଇଁ କାହିଁକି ?



ଗତିର ଭୂମିକାରେ ଆଇନଜୀବନ ସବୁଝ ନଥିଲେ । ଏହାକୁ ଆହୁରି ସାବିତ୍ରିକ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଚେଷ୍ଟାର ଫଳ ହେଲା ବିଜ୍ଞାନର ସବୁଠାରୁ ସୁନ୍ଦର ଚତୁ ।

ତୁରିତ ଦୃଶ୍ୟସୂଚକ ଏଡେ ଅଲଗା କାହିଁକି ?

ବାହାରକୁ ନବାହିଁ ମଧ୍ୟ ତୁରଣ କଥା ଜାଣିହେବ

ବିଶିଷ୍ଟ ଚତୁକୁ ସାବିତ୍ରିକ କରିବାକୁ ହେବ

ଆଇନଜୀବନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଯେ...

ଗୁରୁତ୍ବାକର୍ଷଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବଂ...

ହେ... ସେଇଟା ମୋର ଚତୁ

ଗାଲିଲିଓ

ତୁରିତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସବୁ ଜିନିଷ ଏକା ଭଳି ଖସନ୍ତି ।

ତୁରିତ କ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ବାକର୍ଷଣ କ୍ଷେତ୍ର କ'ଣ ସମାନ ?

ଏହି ବଳିଷ୍ଠ ସମତୁଲ୍ୟତାକୁ ନେଇ ସେ ଗୁରୁତ୍ବାକର୍ଷଣପାଇଁ ଏକ ଚତୁ ଗଢ଼ିଲେ

ଓଃ ଗୁରୁତ୍ବାକର୍ଷଣ ହେଉଛି...

ସ୍ଥାନ-କାଳର କେବଳ ଏକ ବକ୍ରତା ।

ବକ୍ରତାରୁ ଆକର୍ଷଣ

ବଲିଭର

ପୃଥିବୀ ସ୍ଥାନକୁ ବଙ୍କାଇ ଦିଏ, ପୃଥିବୀ ସିଧା ଗତି କରେ ।

ମୁଁ ସିଧା ଯାଏ ?

ଆଇନଜୀବନ କୁହନ୍ତି ଯେ ବଳ ସିଧା ଯାଉଛି ।

ସଲଖ ଗତିର ଅର୍ଥ ବେଶ୍ ଜଟିଳ ହୋଇଯାଉଛି

ମୁଁ ତ ସଲଖ ବାଟରେ ଥିଲି...

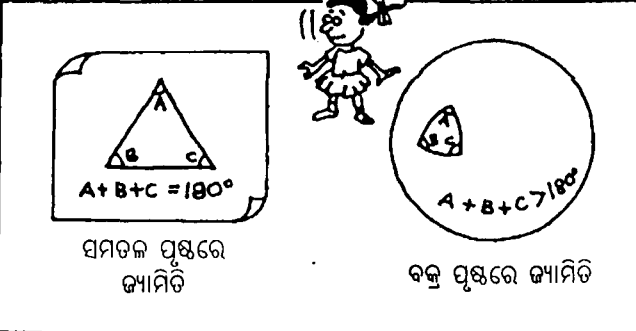
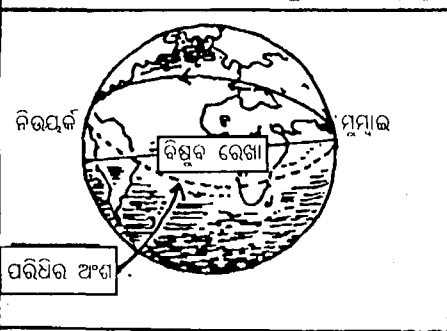
ପୂରା ସଲଖ

ସମତଳ ମାନଚିତ୍ରରେ ଏକ ସଲଖ ଗାର...

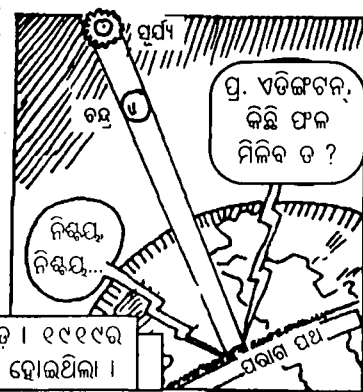
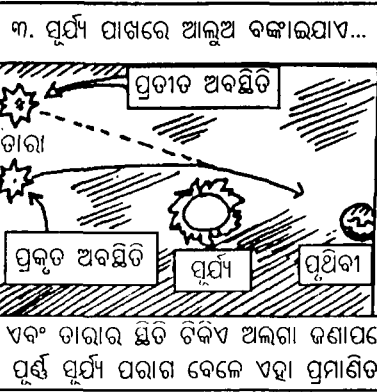
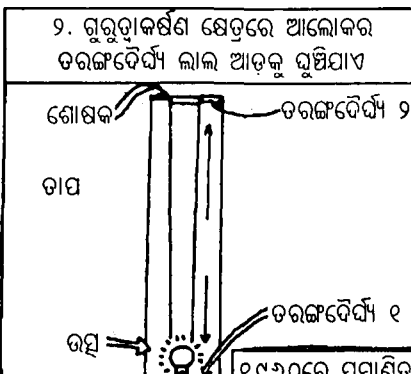
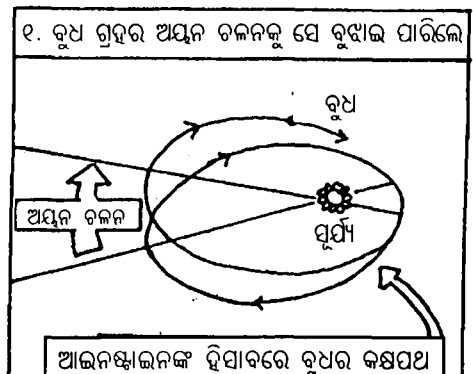
ସଲଖ ଗାର - ସବୁଠାରୁ କମ୍ ଦୂରତାର ବାଟ

...ଗୋଲକ ଉପରେ ଯିଏ ବାଟ ଠାରୁ ବେଶୀ ଲମ୍ବା ହୁଏ

ବକ୍ର ପୃଷ୍ଠରେ ଜ୍ୟାମିତି ସମତଳ ପୃଷ୍ଠର ଜ୍ୟାମିତି ଠାରୁ ବେଶ୍ ଅଲଗା ହୁଏ



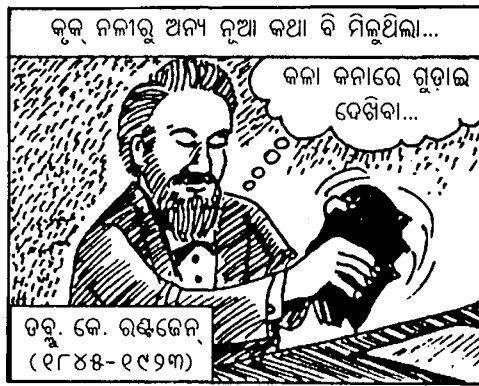
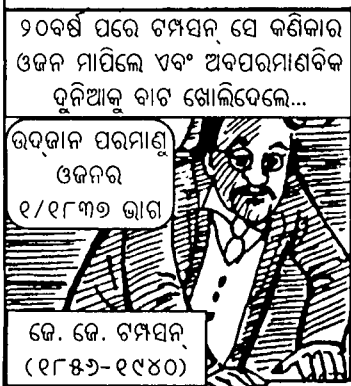
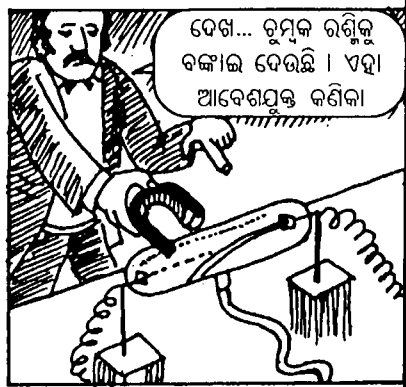
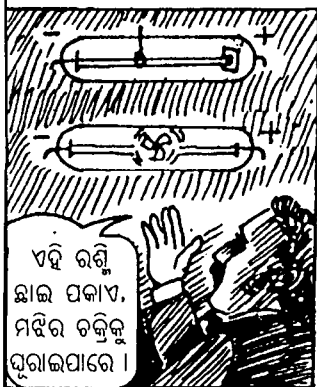
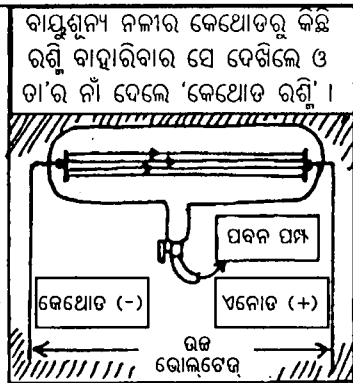
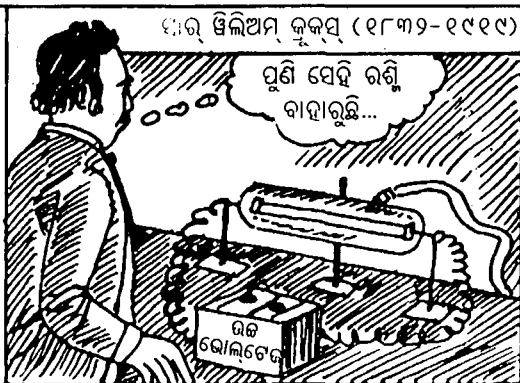
ବକ୍ର ସ୍ଥାନ-କାଳ ପୃଷ୍ଠ ପାଇଁ ସଠିକ ଜ୍ୟାମିତି ବ୍ୟବହାର କରି ଆଇନଷ୍ଟାଇନ୍ ତାଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ବାକର୍ଷଣ ତତ୍ତ୍ବର ଫଳାଫଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ



ନିଉଟନଙ୍କ ପରେ କେହି ଜଣେ ମଣିଷ ଏତେ କାମ କରିନଥିଲା ବା ଏତେ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇନଥିଲା ।



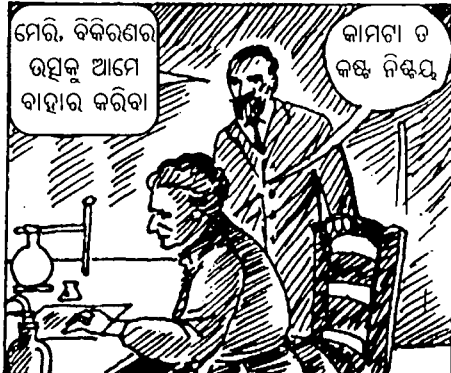
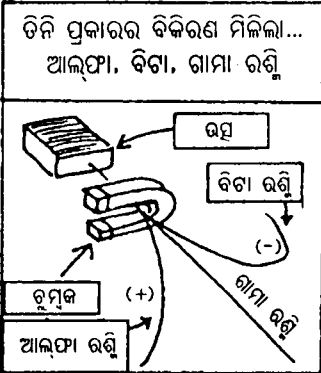
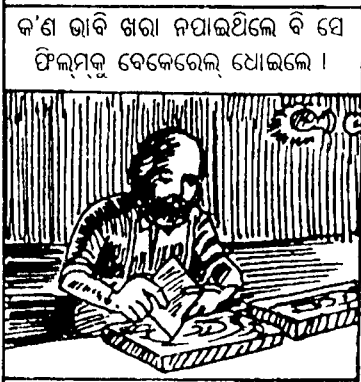
ଆପେକ୍ଷିକତାର  
ବିପ୍ଳବ  
ଚାଲିଥିଲାବେଳେ  
ଆଉ ଦଳେ ପଦାର୍ଥ  
ବିଜ୍ଞାନୀ ବସ୍ତୁର  
ଗଠନକୁ ବୁଝିବାକୁ  
ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ।  
ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ  
ଥିଲେ...



ବ୍ୟବହୃତ  
ଭାବରେ  
ପରୀକ୍ଷା କରି  
ରବିଜେନ୍ ଠିକ୍  
ଉତ୍ତର  
ପାଇପାରିଲେ ।

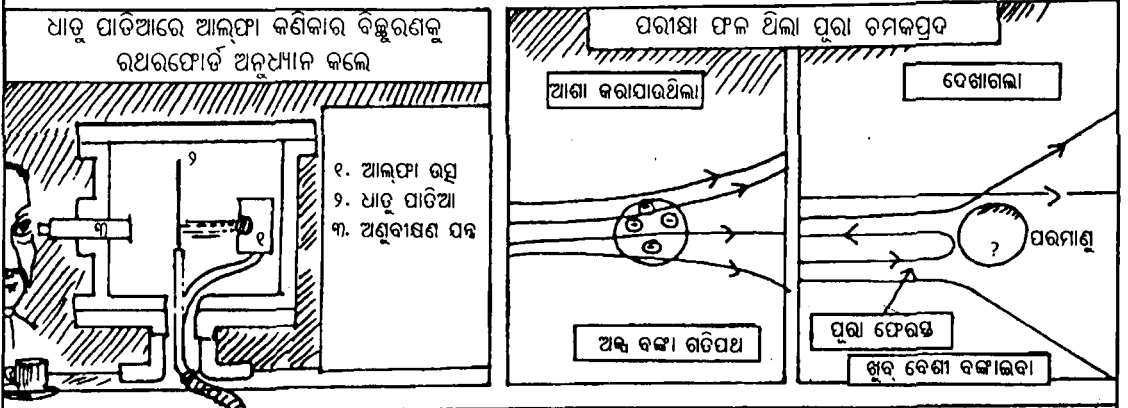


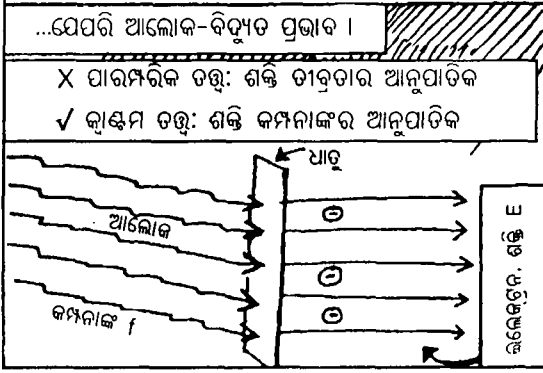
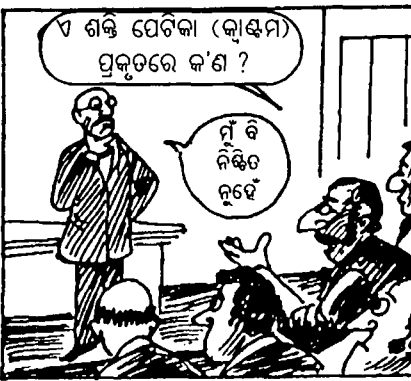
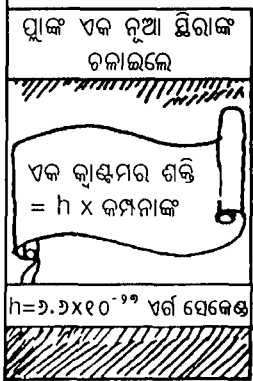
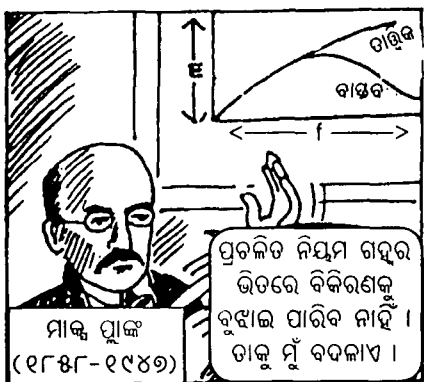
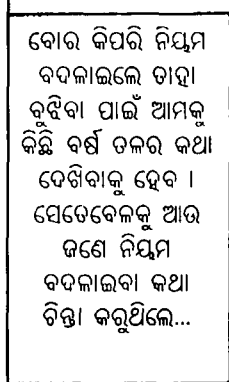
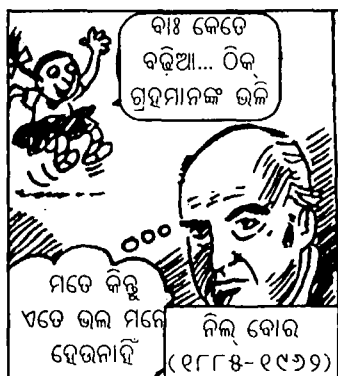
ଫରାସୀ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନୀ ଏ. ଏଚ୍. ବେକେରେଲ୍ (୧୮୫୨-୧୯୦୮) ପ୍ରତିଦୀପ୍ତ ବସ୍ତୁରୁ ବାହାରିଥିବା ରଶ୍ମି ଉପରେ କାମ କରୁଥିଲେ । ଏବେ ସେ ରଞ୍ଜନ ରଶ୍ମିର ଗୁଣଧର୍ମ ପରୀକ୍ଷା କଲେ ।



ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଖଟିଲା ପରେ ସେମାନେ ଡେକ୍ଟ୍ରିୟତାର ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଉତ୍ସ ପାଇଲେ । ଏହାର ନାଁ ରହିଲା 'ରେନିଅମ୍' ।



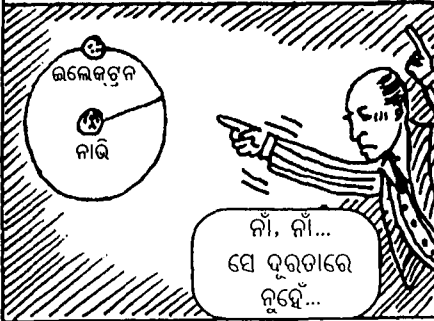






ଏହି ଧାରଣାକୁ  
ରୂପ ଦେବା  
ପାଇଁ ନିଲ୍  
ବୋରଙ୍କ  
ଅନେକ ପ୍ରିୟ  
ତତ୍ତ୍ୱ ଛାଡ଼ିବାକୁ  
ହେଲା ।

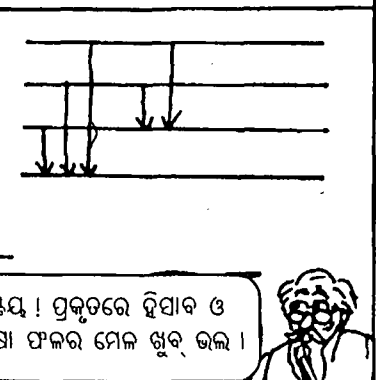
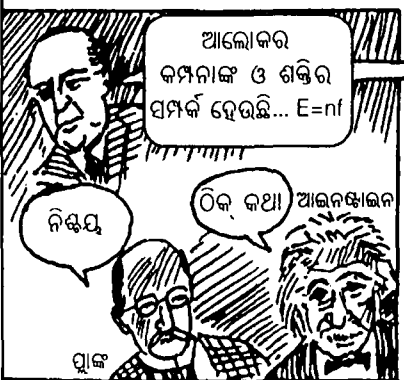
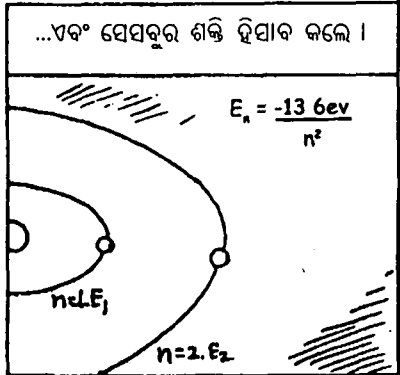
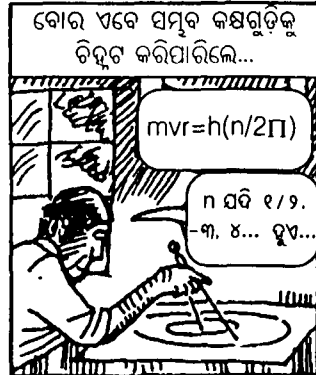
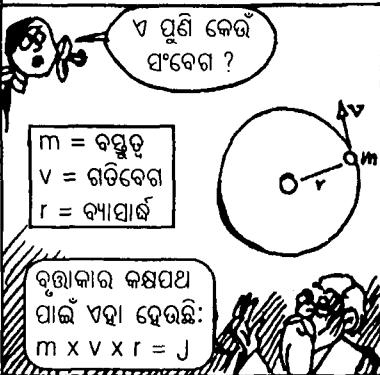
ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ସବୁ ଦୂରତାରେ ଘୁରି ପାରିବ ନାହିଁ ।



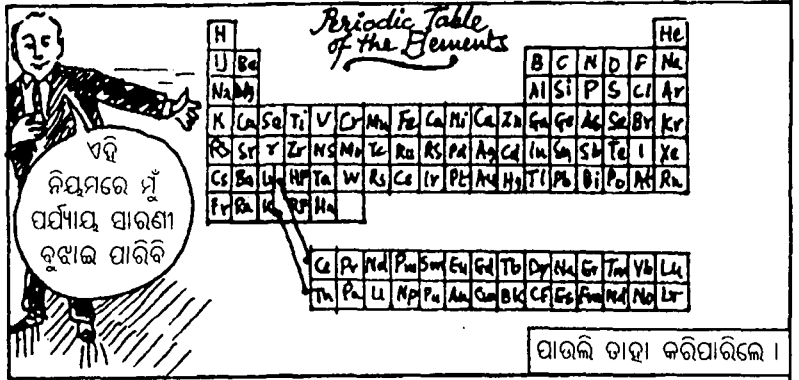
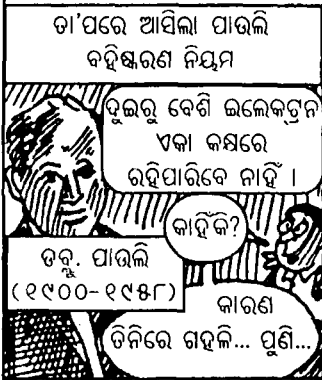
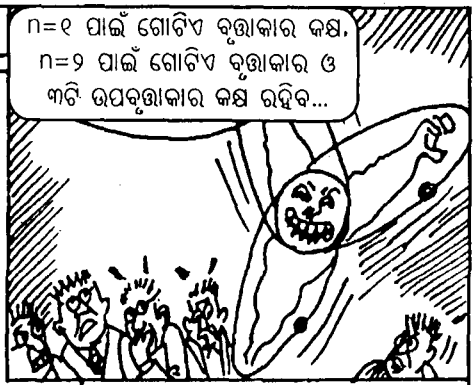
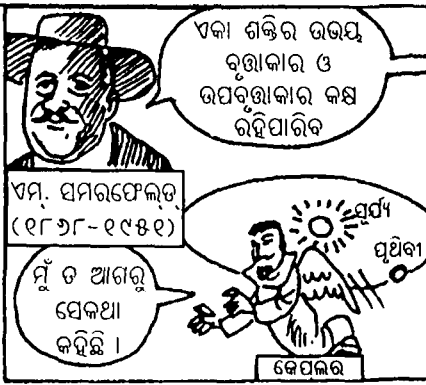
ତୁରିତ ହେଉଥିଲେ ବି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କକ୍ଷରେ ଥିବା ଯାଏଁ  
ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ଶକ୍ତି ବିକିରଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।



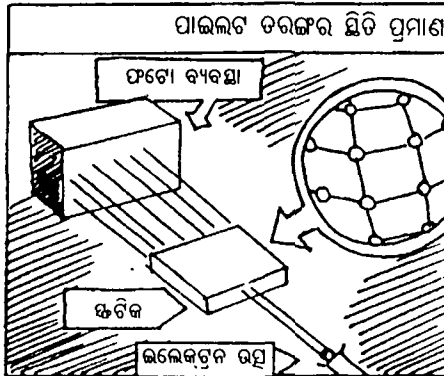
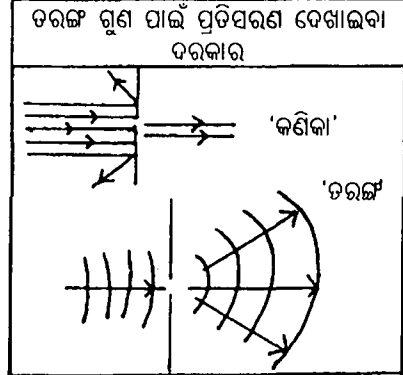
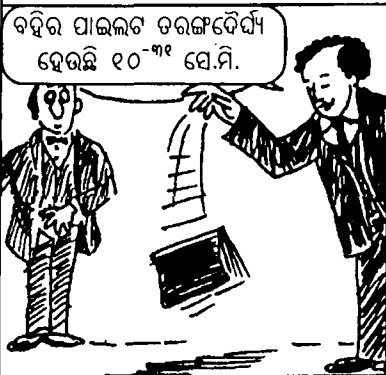
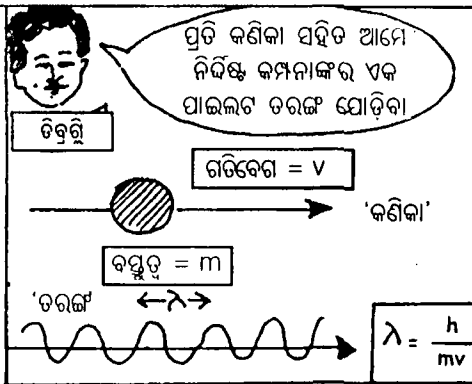
ଗୋଟିଏ କକ୍ଷରୁ ଅନ୍ୟକୁ ଡେଇଁଲାବେଳେ  
ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ବିକିରଣ ଛାଡ଼େ



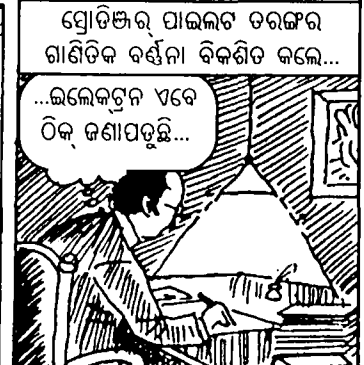
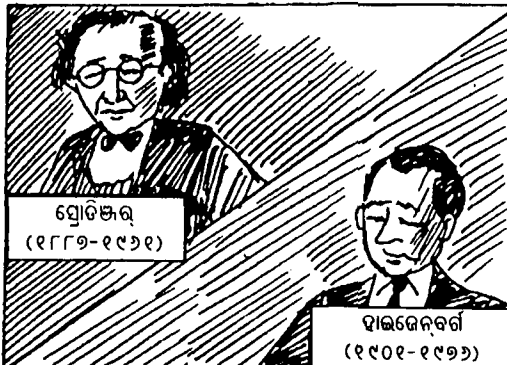
ଅନ୍ୟ କେତେ ଜଟିଳତାରୁ ଅଧିକ ବୁଝାମଣା ଆସିଲା । ସମରଫେଲ୍ଡ ପ୍ରଥମେ ଉପବୃତ୍ତାକାର କକ୍ଷର ଧାରଣା ଦେଲେ ।



ଗୋଟିଏ ବଳିଷ୍ଠ  
ପଦକ୍ଷେପରେ  
ଡିବ୍ରୁଟି ତରଙ୍ଗ  
ଆଉ କଣିକା  
ଭିତରେ ଥିବା  
ଦୂରତାକୁ  
ହଟାଇଦେଲେ



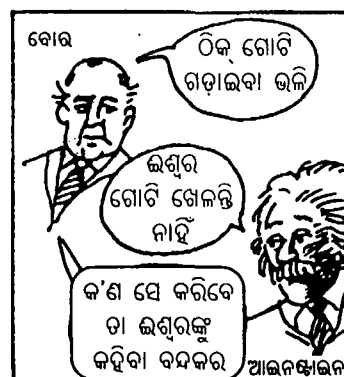
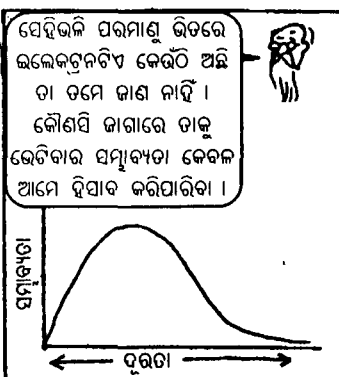
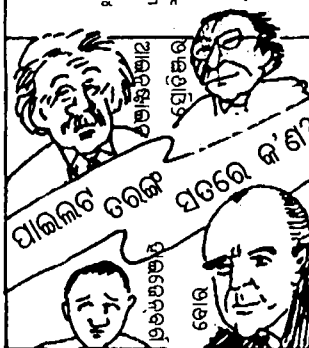
ପାଇଲଟ ତରଙ୍ଗ  
ରୂପକ ଅସ୍ପଷ୍ଟ  
ଧାରଣାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି  
ବିକଶିତ ତରଙ୍ଗ  
ଯାନ୍ତ୍ରିକା ଠାରେ  
ପହଞ୍ଚିବାର ଧାରା  
ବେଶ ଜଟିଳ ଥିଲା ।  
ଏଥିପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ  
ଅବଦାନ ରଖିଥିଲେ...



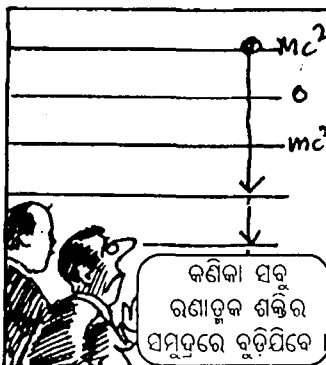
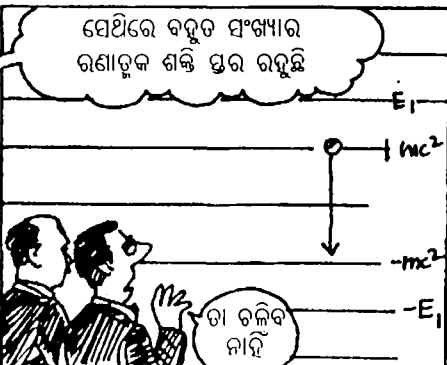
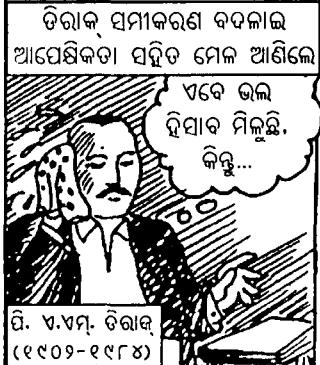
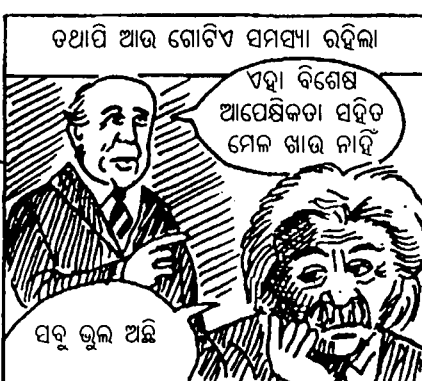
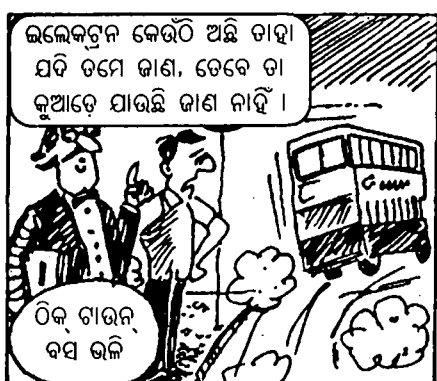
ପରମାଣୁ ବର୍ତ୍ତାଳୀର ବିସ୍ଫୁଟ ତୁଳନା ଏଥି  
ଯୋଗୁ ସମ୍ଭବ ହେଲା ।

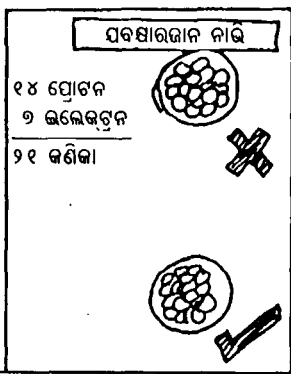
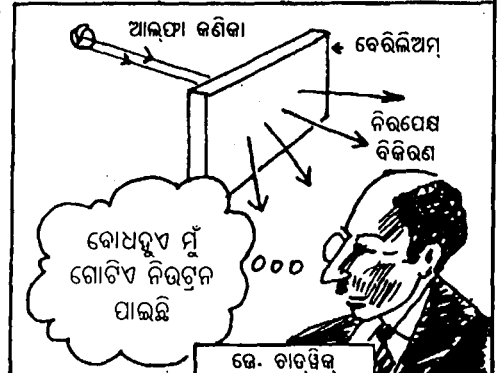
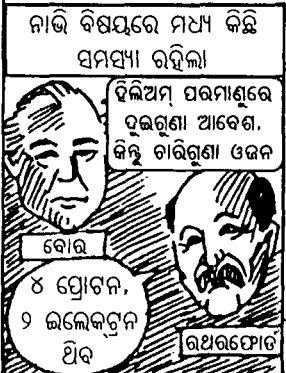
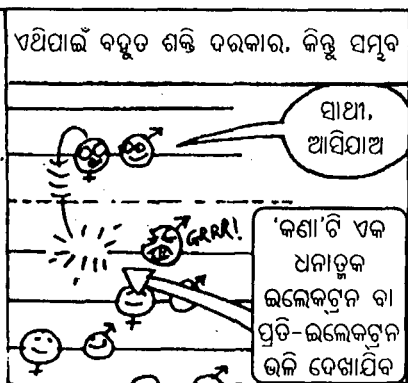
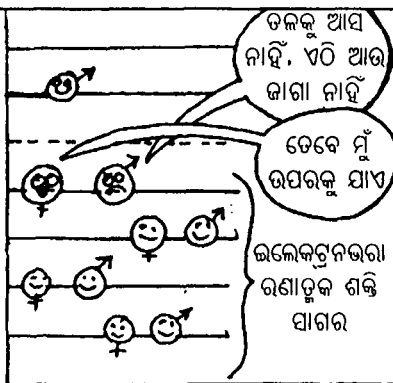


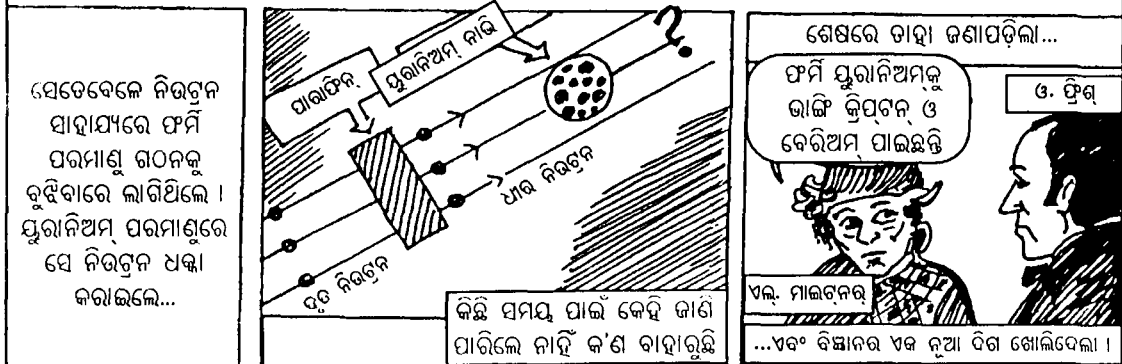
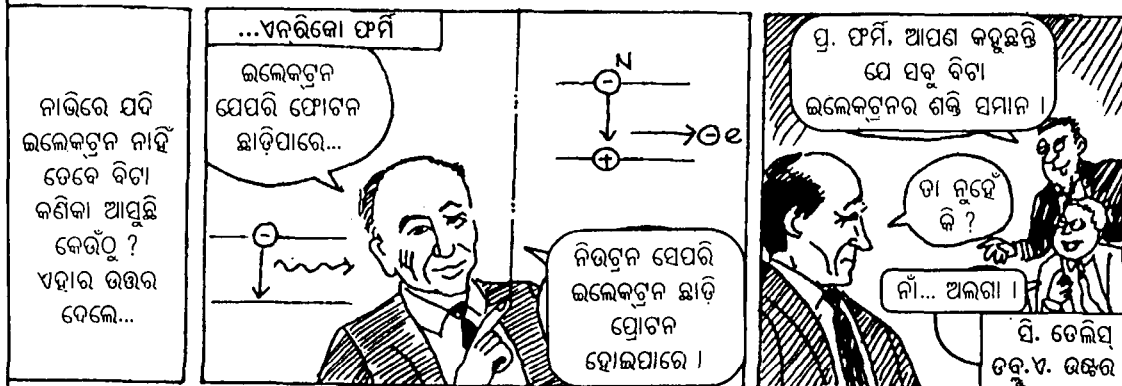
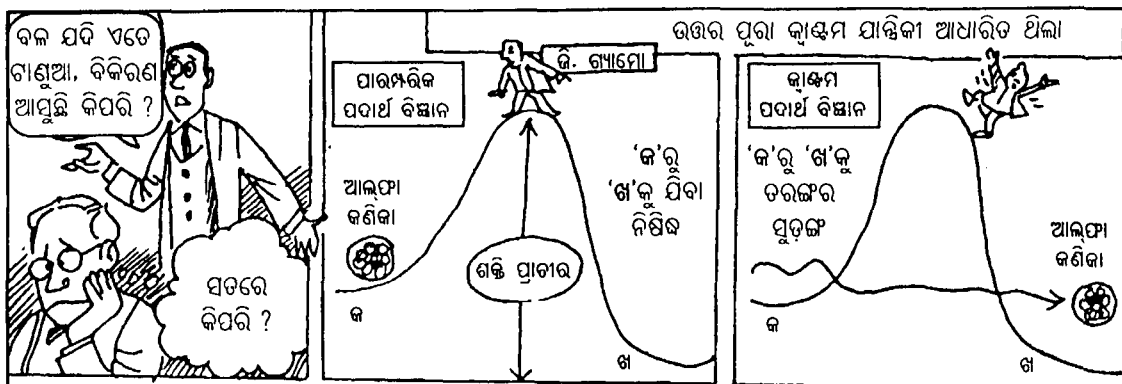
କିଛି ଅଗାଧୁଆ ପ୍ରଶ୍ନ ବି ରହିଗଲା...



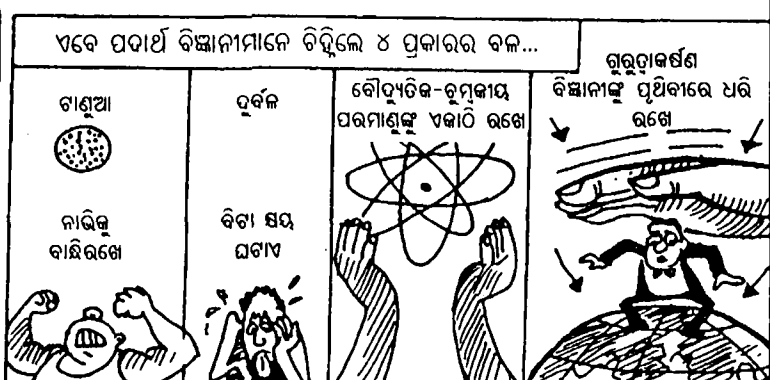
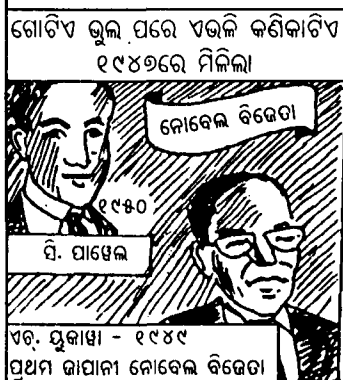
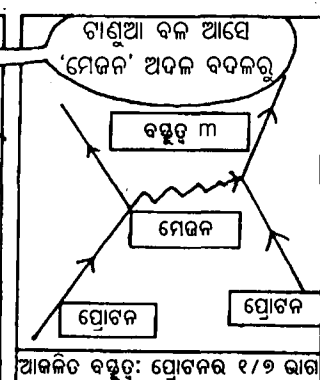
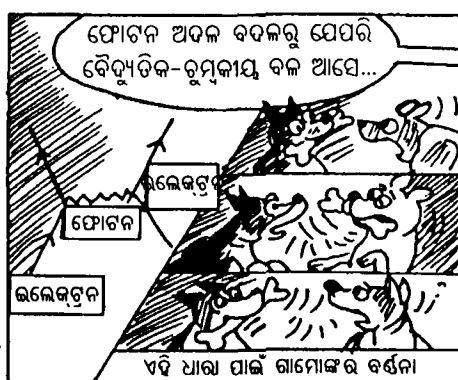
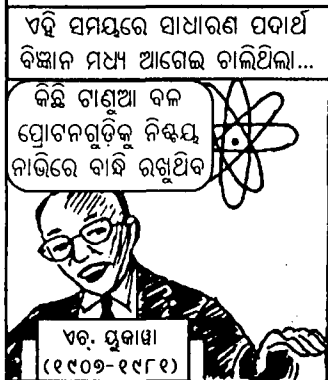
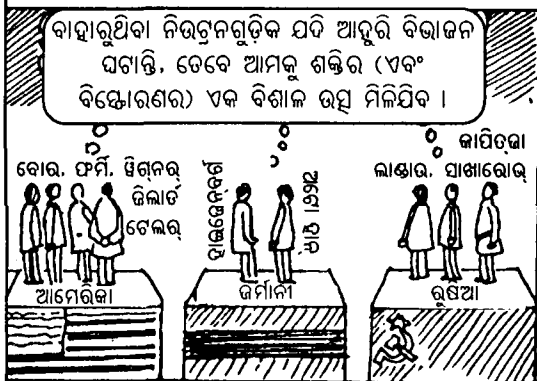
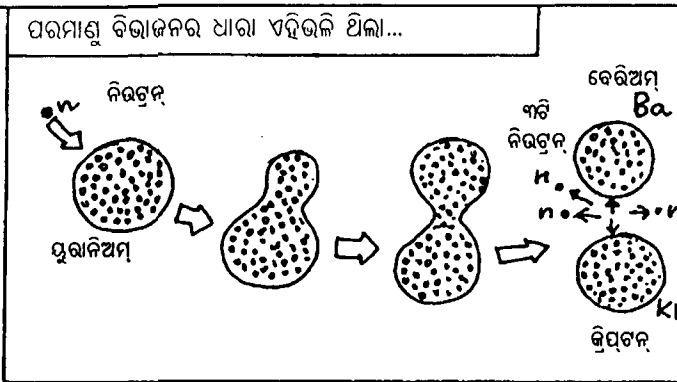
କ୍ୱାଣ୍ଟମ୍ ତତ୍ତ୍ୱର ଅବଧାରଣାଗୁଡ଼ିକ ଖୁବ୍ ଅଭୁତ । ଧୀରେ ଧୀରେ ସେସବୁ କିଛି କାମଚଳା ନିୟମର ରୂପ ନେଲା । ଏହାର କେନ୍ଦ୍ରରେ ରହିଲା ଅନିଶ୍ଚିତ ବାଦ ।





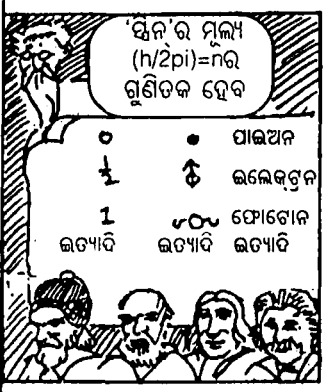
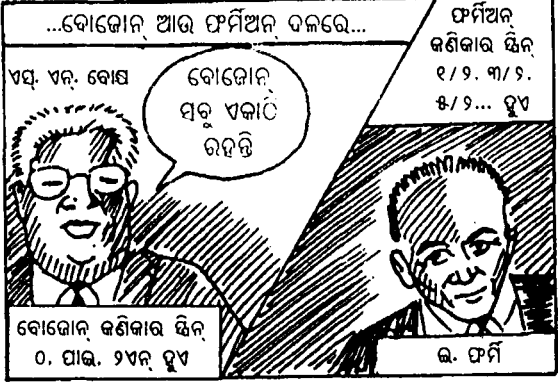








ଗୁଡ଼ାଏ ଗୋଳମାଳିଆ କଣିକାକୁ ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଭାବରେ ସଜାଇବାରେ ଏହି ଡେକ୍ସା ସଫଳ ହେଲା । ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀବିଭାଗ ଥିଲା...

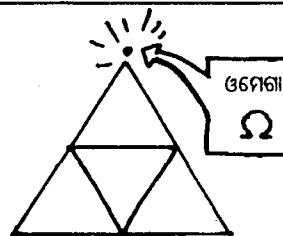


ହାତୁନଗୁଡ଼ିକୁ  
ସଜାଇବା  
ଦିଗରେ ପ୍ରଥମ  
ପଦକ୍ଷେପ  
ନେଲେ ଏମ୍.  
ଗୋଲ୍‌ମାନ ଓ  
ଝାଇ. ନିମାନ



ଝାଇ. ନିମାନ

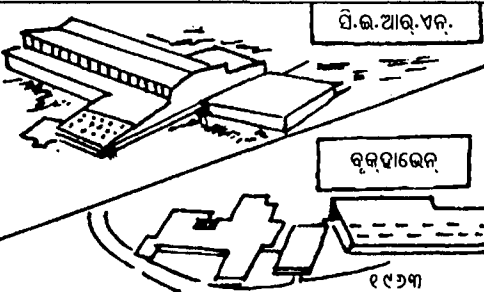
ଏଭଳି ରଖିବାରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ  
ହାତୁନର ଉପସ୍ଥିତି ଦରକାର ହେଲା



ବହୁତ ପ୍ରୋଟନର ୧.୬ ଗୁଣ

ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭିତରେ ତାହା ଆବିଷ୍କୃତ ହେଲା ଜେନେଭାର  
ସି.ଇ.ଆର୍.ଏନ୍. ଏବଂ ଆମେରିକାର ବୃକ୍‌ହାଭେନ୍ ଠାରେ ।

ସି.ଇ.ଆର୍.ଏନ୍.



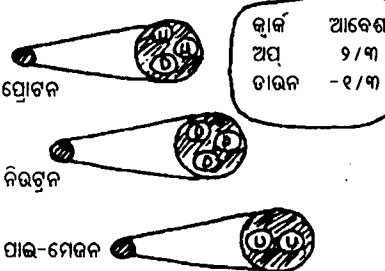
୧୯୬୩



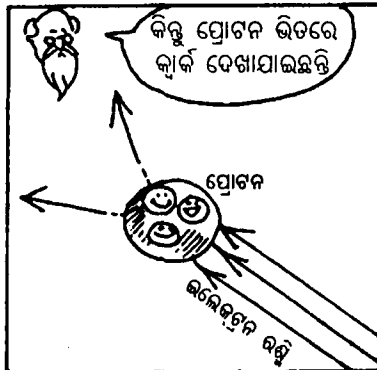
ଗୋଲ୍‌ମାନ



ଗୋଲ୍‌ମାନ ଓ ଝାଇଗ୍ ମତ ଦେଲେ ଯେ ହାତୁନକୁ  
ଗହଳନ୍ତି ଦୁଇ ପ୍ରକାରର କ୍ୱାର୍କ - ଅପ୍ ଓ ଡାଉନ ।



ମୁକ୍ତ କରିବା  
ରୂପରେ ନୁହେଁ



ପ୍ରୋଟନ

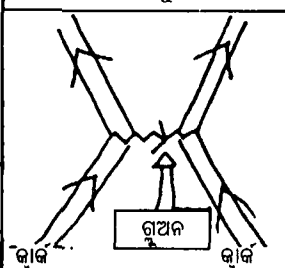
ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ ଉଡ଼ି

କ୍ୱାର୍କ ଓ ଲେପ୍ଟନ  
ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା  
ଚାଲୁ ରହିଲା । ଅଳ୍ପ  
ଦିନରେ ଜଣାଗଲା ଯେ  
ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା  
ଆଦୂରି ବେଶି ।

କ୍ୱାର୍କ	ଲେପ୍ଟନ
୧. ଅପ୍	ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ ୧
୨. ଡାଉନ	ମ୍ୟୁଅନ ୨
୩. ଷ୍ଟ୍ରେଞ୍ଜ	ଟାଉ-ଅନ୍ ୩
୪. ଚାର୍ମ	

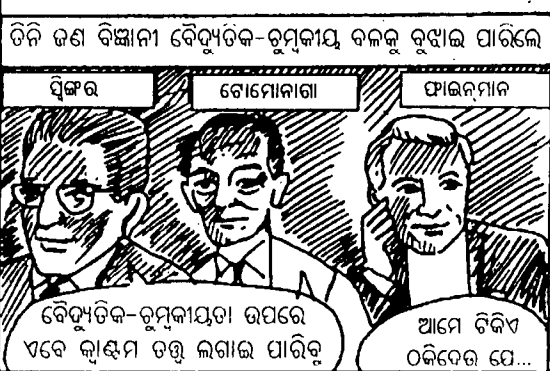
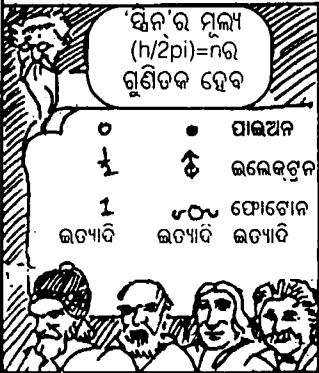
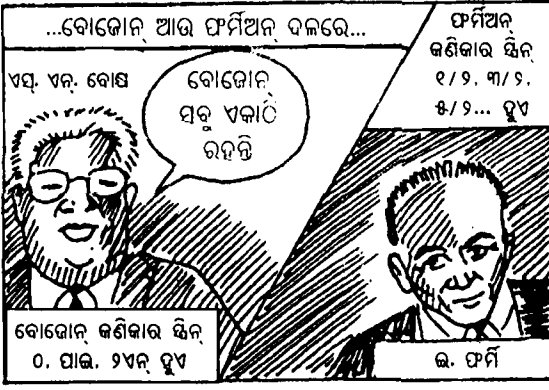


କ୍ୱାର୍କଙ୍କ ଭିତରେ ଟାଣୁଆ ବଳ  
ଆସେ ଗୁଆନ ଅଦଳ ବଦଳ  
ଯୋଗୁ





ଗୁଣାଧର୍ମ ଗୋଳମାଳିଆ କଣିକାଙ୍କୁ ଗୁଞ୍ଜଳିତ ଭାବରେ ସଜାଇବାରେ ଏହି ବେକ୍ସା ସଫଳ ହେଲା । ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀବିଭାଗ ଥିଲା...

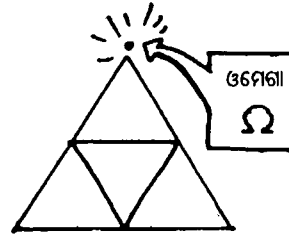


ହାତୁନଗୁଡ଼ିକୁ  
ପଞ୍ଜାଇବା  
ଦିଗରେ ପ୍ରଥମ  
ପଦକ୍ଷେପ  
ନେଲେ ଏମ୍.  
ଗେଲ୍‌ମାନ ଓ  
ଝାଇ. ନିମାନ



ଝାଇ. ନିମାନ

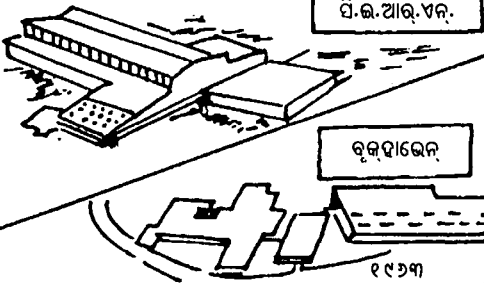
ଏଭଳି ରଖିବାରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ହାତୁନର ଉପସ୍ଥିତି ଦରକାର ହେଲା



ବହୁତ ପ୍ରୋଟନର ୧.୬ ଗୁଣ

ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭିତରେ ତାହା ଆବିଷ୍କୃତ ହେଲା ଜେନେଭାର ପି.ଇ.ଆର୍.ଏନ୍. ଏବଂ ଆମେରିକାର ବୃକ୍‌ହାଭେନ୍ ଠାରେ ।

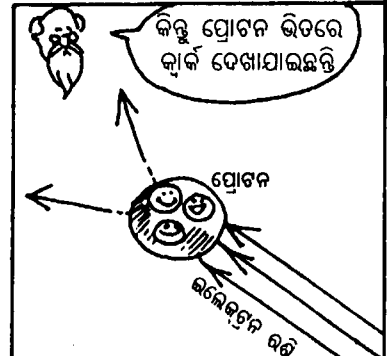
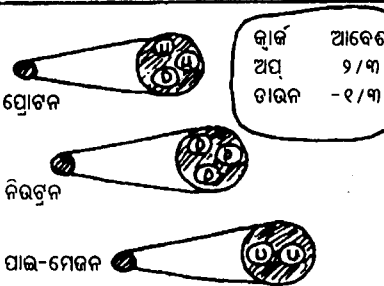
ପି.ଇ.ଆର୍.ଏନ୍.



୧୯୬୩



ଗେଲ୍‌ମାନ ଓ ଝାଇଗ୍ ମତ ଦେଲେ ଯେ ହାତୁନକୁ ଗହୁଛନ୍ତି ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରକାରର କ୍ୱାର୍କ - ଅପ୍ ଓ ଡାଉନ ।

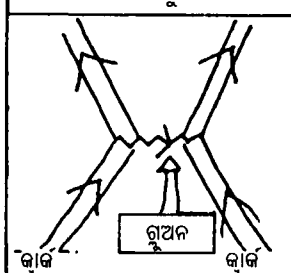


କ୍ୱାର୍କ ଓ ଲେପଟନ ବିଷୟରେ ଗବେଷଣା ଚାଲୁ ରହିଲା । ଅଳ୍ପ ଦିନରେ ଜଣାଗଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଆହୁରି ବେଶି ।

କ୍ୱାର୍କ	ଲେପଟନ
୧. ଅପ୍	ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ ୧
୨. ଡାଉନ୍	ମ୍ୟୁଅନ୍ ୨
୩. ଷ୍ଟ୍ରିଞ୍ଜ	ଟାଉ-ଅନ୍ ୩
୪. ଚାର୍ମ	



କ୍ୱାର୍କଙ୍କ ଭିତରେ ଟାଣୁଆ ବଳ ଆସେ ଗୁଅନ ଅଦଳ ବଦଳ ଯୋଗୁ



ଅନେକ ବର୍ଷର କାମ ପରେ ନୂଆ ବାଟ ମିଳିଲା...



ଏ. ପି. କିଶାନ

ଏସ. ସାଲିଙ୍ଗମ

ବିଦ୍ୟୁତ ଓ ଦୂରବଳ ବଳ ଦୁଇଟିକୁ ମିଶାଇ ଏକ ବିଦ୍ୟୁତ-ଦୂରବଳ ବଳର ଧାରଣା ଆସିଲା ।

ବିଦ୍ୟୁତ-ଦୂରବଳ ବଳ ମତେଲ କିଛି ନୂଆ ବଦଳ କରିବାର ପରିକଳ୍ପନା ଆଣିଲା । ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ଦିନ ଭିତରେ ଆବିଷ୍କୃତ ହେଲେ



ସେମାନେ ହେଉ ଖଟିଲେଣି

ପୃଥିବୀ



ଏବେ ତାଙ୍କୁ ତବ୍ ଓ ଡେଡ୍ ବୋଉନ ଦେଇଦେବା

ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର କାହାଣୀରେ ତାହା ଥିଲା ଶେଷ ବଡ଼ ବିକାଶ । ଆମର ଜ୍ଞାନ ଆହୁରି ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଅନେକ ନୂଆ ଉଦ୍ୟମ ଚାଲିଛି...



ଚାଣୁଆ ବଳକୁ ବି ଏହି ଧାରାରେ ଯୋଡ଼ିହେବ

କିପରି ?

ସାହସ ଦରକାର

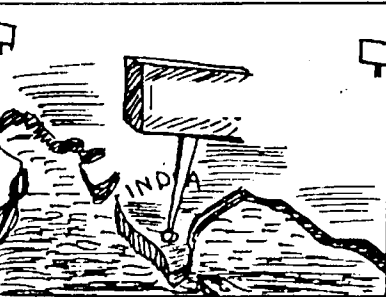


ପ୍ରୋଟନ ବି ଅଛିର

ବାପା ଘରେ ନାହାନ୍ତି ମାନେ ?

ସେ ନିଉକ୍ଲିଅସରେ ରହୁ ନା ?

ପ୍ରୋଟନର ଅଛିରତା ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ଖୋଜିବା ଚେଷ୍ଟା ପୃଥିବୀ ସାରା ଚାଲିଛି ।



ଗୋଟିଏ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟାଧି ତ ସବୁବେଳେ ରହିଛି



ଗୁରୁତ୍ବାକର୍ଷଣ କ'ଣ ହେଲା ?

ତା ଆସିଲା ନାହିଁ କି !

ଗୁରୁତ୍ବାକର୍ଷଣକୁ ବୁଝିବାର ଚେଷ୍ଟା ସହଜ ହୋଇ ନାହିଁ ।



ସୁପରସିମେଟ୍ରି ହିଁ ଏହାର ଉତ୍ତର

୧୯୮୦-୮୩

ସୁପରସିମେଟ୍ରି ତତ୍କାଳ ଆଧାର କରି ଏବେ ଅନେକ ସମାଧାନ ଖୋଜା ଚାଲିଛି

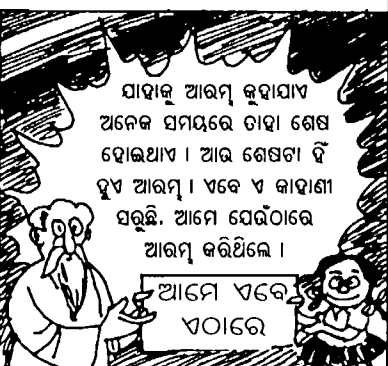


ଗୁରୁତ୍ବାକର୍ଷଣ ତ ଦଉଡ଼ିରେ ବନ୍ଧା



କିନ୍ତୁ ମୋଟେ ୧୦ଟି ପରିସରରେ...

... ଏଭଳି ଆହୁରି କେତେ ତିନି...



ସାହାବ୍ ଆରମ୍ଭ କୁହାଯାଏ ଅନେକ ସମୟରେ ତାହା ଶେଷ ହୋଇଯାଏ । ଆଉ ଶେଷଟା ହିଁ ଦୁଏ ଆରମ୍ଭ । ଏବେ ଏ କାହାଣୀ ସରୁଛି, ଆମେ ସେଇଠାରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

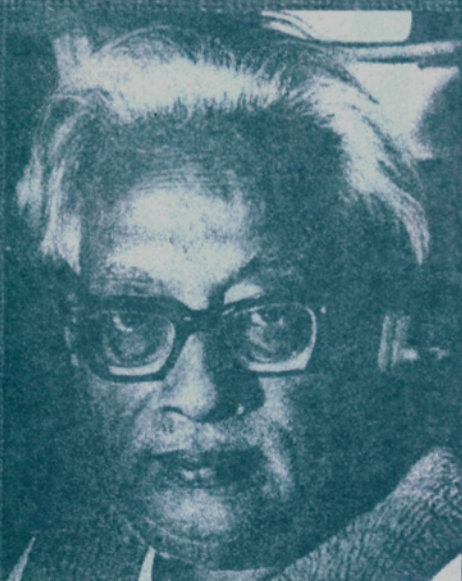
ଆମେ ଏବେ ଏଠାରେ



ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଭେଙ୍କଟ ରମଣ  
(୧୮୮୮-୧୯୭୦)



ମେଘନାଦ ଶାହା  
(୧୮୯୩-୧୯୫୭)



ସତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରନାଥ ବୋଷ  
(୧୮୯୪-୧୯୭୪)



ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର କାହାଣୀ ବହିରେ ଏହି ବିଜ୍ଞାନର ବିକାଶ  
ଧାରାର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଚିତ୍ର ରହିଛି । ସଚିତ୍ର ଓ ମନୋରଞ୍ଜକ  
ଉପସ୍ଥାପନା ଦେଉଛି ଏହାର ବିଶେଷତା । ବିଜ୍ଞାନର ଇତିହାସ  
ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସର ମୁଖ୍ୟ ଘଟଣା  
ଓ ଚରିତ୍ରମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପରିଚିତି ଆଣିବା ଦେଉଛି  
ଏହି ଲେଖାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ୧୯୮୪-୮୬ ଭିତରେ ଧାରାବାହିକ  
ଭାବରେ ଏହା ସାଲନ୍ସ ଏକ୍ ପତ୍ରିକାରେ ବାହାରିଥିଲା । ମୂଳ  
ଇଂରାଜୀ ଲେଖାଟି ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ଦ୍ଵାରା ବହି ରୂପରେ ପ୍ରକାଶ  
ପାଇବା ପରେ ଏବେ ବିଭିନ୍ନ ଭାରତୀୟ ଭାଷାରେ ଅଧିକ  
ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ତାହା ପହଞ୍ଚାଇବାର ଚେଷ୍ଟା ଚାଲିଛି ।

ଥାନୁ ପଦ୍ମନାଭନ ଏବେ ପୁନେର ଆନ୍ତଃବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ  
ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଜ୍ୟୋତିର୍ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର (ଆୟୁକା)  
ଠାରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଅଛନ୍ତି । ଗବେଷଣା ଓ ଅଧ୍ୟାପନା ସହିତ  
ଉଭୟ ବୈଷୟିକ ଏବଂ ଲୋକପ୍ରିୟ ରଚନା ଲେଖିବାରେ  
ତାଙ୍କର ରୁଚି ରହିଛି ।

ନିଖିଳ ମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ ସୂକ୍ଷ୍ମନିକା ଓ ବିଜ୍ଞାନ ତରଙ୍ଗ  
ପତ୍ରିକା ସହିତ ଯୋଡ଼ା ଜଣେ ବିଜ୍ଞାନ କର୍ମୀ । ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ  
ବଢ଼ାଇବା ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ କାମ ସାହାଯ୍ୟରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ  
ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ବିକାଶ ଘଟାଇବା ଦେଉଛି ସୂକ୍ଷ୍ମନିକାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ।



**ସୂକ୍ଷ୍ମନିକା**

ଜାଗମରା, ତାଙ୍କ: ଶଶ୍ଵତୀରି.

ଭୁବନେଶ୍ଵର ୭୫୧୦୩୦

ମୂଲ୍ୟ: ୨୫.୦୦ ଟଙ୍କା